

Nikolaj, gymnasietiden

Det øjeblik man indser, at alle de andre er så pisse usikre på dem selv, er det sgu let at være overlegen. Og sjovt. Og hvorfor ikke være overlegen, når man er tjekket. Det blev næsten helt anstrengende i folkeskolen, hele tiden at være så cool.

Gymnasiet vækker nye udfordringer. Og vigtigere – nye mennesker der ikke bare kan og skal overses som fjolserne i folkeskolen. Der er erobringer der skal erobres, venskaber der skal afprøves, lærere der skal vindes af din charme, selvtillid og hurtige intellekt.

Hvor Simon vælger den klassiske James Dean stil med læderjakke og slidte jeans, slår du dig på mørke designerblazere, hørbukser og sorte blanke laksko. Og måske en lille smule sort eyeliner. Du ligner noget fra en Depeche Mode video og du er fandeme skarp. Den smarteste 80'er fyr af dem alle.

It's just a question of time. Before I lay my hands on you . . .

Hvordan man end vælger at se situationen, så er det en tid fyldt med utallige muligheder. Dørene er åbne for en ung, velklædt mand med talemåderne i orden. Men du tiltrækkes ikke af de kedelige fyre fra Guldskysten, der spiller golf i fritiden. Eller af sportsidioterne med deres fredags druk klub. Du tiltrækkes af dine venner.

Venner. En helt ny og spændende måde at anskue mennesker på. Forpligtelser og ansvar. Som et spil, hvor man skal huske at behandle dem godt, med mindre man vil miste point. I starten var det svært, men overraskende nok, så kom det hurtigt helt af sig selv. Du skulle ikke anstrenge dig for at være flink. Det er lykken. Der er ikke det, der ikke kan lade sig gøre. Du elsker dine venner. I hvert fald de fleste af dem.

- **Simon:** Gamle ven fra folkeskolen. Din tjekkede ven. Din bedste ven.
- **Beatrice:** Simons alt for lækre kæreste. Hvorfor fanden valgte hun ikke dig?
- **Lars:** Flinker fyr. Anarkist type med sund holdning over for gymnasiet. Ægte slacker.
- **Kristine:** Sød pige, der på overfladen virker lidt tom. Men der skal nok bare kradses lidt i overfladen.
- **Kasper:** Forfatterstype. Hvorfor pokker Simon lige synes, at han er for fed, kan du ikke gennemskue.
- **Oscar:** Din vildeste fyr. Den første nogensinde du har set op til. Han ER mere tjekket end du kan drømme om. Og han er din ven.

Nikolaj, nutiden

Året er 2000. Nikolaj er en 30 årig direktør for sit eget lille web firma. Han er ikke gift, har ingen børn, bor alene. Har sine kolleger men mest af alt, sine gamle, kære venner fra gymnasiet. Nikolaj er en succes, men alt andet end lykkelig.

Hold da kæft mand! Hvordan endte du nogensinde i den her situation. Der var engang hvor du var lykkelig. En tid hvor alting ikke var så kompliceret. En tid, hvor det var slemt at skyldte 100 kroner til biblioteket. En æra hvor problemer kunne løses ved at låne 1000 kroner af far. Hvis han bare vidste, hvor dybt du sad i lortet. Hvis du bare havde lyttet efter Bente Olsen, da hun forklarede om renters rente. Hvis du for pokker bare havde holdt fast i den absurde uskyld der fulgte jer . . .

En politibil kører forbi nede på gaden og dens sirene bringer dig ud af tankerne. Kontoreleven kigger bekymret på dig da hun går forbi. Dit skrivebord er for en gangs skyld rodet, der står en 1½ liters Coca-Cola Light på bordet og et glas er interimistisk askebæger. Rygterne på kontoret går, men kun du ved hvor nær en betalingsstandsning, ja måske ligefrem en konkurs firmaet virkelig er.

- Er alting i orden Nikolaj, spørger hun med en bekymret, men alligevel indladende mine. 'Åh Gud' tænker du. I et alt for langt øjeblik ser du dig selv gennem Susannes øjne. En bekymret forretningsmand. Hvid skjorte fra Armani og smarte seler der matcher slipset. Symboler på at være tjekket. Signaler til omverdenen om at der er styr på det hele. En ringbrynje til 1099 kroner, en brystplade af ægte silke til 899 kroner i Magasin. Hun ser rustningen og tror på den. Men du er jo for pokker kun 10 år ældre end hende. Du er jo ung. Du er en dreng. Hun ser ikke dig, ser ikke drengen. Hun ser forretningsmanden. Men det er jo bare noget du leger. Bare et spil, noget der var lidt for sjov, noget som man senere ville grine af og fortælle vennerne om, tænker du og mærker dine øjne . . .

. . . vinden flår dig i ansigtet og bringer tårerne frem i øjnene på dig. Motorens brølen overdøver i dette øjeblik alle andre lyde i verden og rystelserne mærkes som jordskælv. Kristine trykker sig hårdere ind til dig, da I drøner tæt forbi en gruppe cyklister. En bunke fjolser fra 3.g. i Lacoste poloer på 12 gears racere. Uden at vende dig om, kan du ser deres overraskede ansigter blive til råbende munde, åbner din egen mund og skriger så højt du kan og overdøver den eneste lyd i hele verden, skriger som var det det første og det sidste i dit liv du ville gøre, skriger . . .

- Ja, det er fint Susanne, svarer du og har lyst til at skrike hende op i hovedet. Bare for at se hvordan hun reagerer. Bare lidt hovedpine du ved, fortsætter du lidt langsomt med den bekymrede men selvsikre stemme, der til så mange møder har virket som en ekstra trumf. Den lyder hul.

- Du skal bare sige hvis der er noget jeg kan gøre, smiler hun og du tænker chokeret for dig selv, at denne pige lægger an på dig. En pige som tiltrækkes af . . . ja af hvad? Af dig?

. . . motorcyklens motor stopper med en hosten og Kristine springer af. Ud af øjenkrogen ser du en lurvet skikkelse i en kort, sort læderjakke. Han griber med højre hånd ind under frakken og det går i panik op for dig, at du er ekstremt udsat, siddende her på en motorcykel med en død motor. Elever haster forbi jer i deres forsøg på ikke at komme alt for sent til første time.

- Fuck dig Simon. Jeg har set dig, siger du i håb om at galningen indstiller sin leg. Du vender dig forsigtigt vel vidende, at du sandsynligvis får en taske i ryggen, men ser til din overraskelse, at Simon slet ikke er ude efter dig.

- Han er sgu da rimeligt paranoid ham Nikolaj hva', siger Simon til Kristine der til din irritation ser på Simons lange, bløde hår. Simon ser til gengæld ikke på hende men på dig. Han smiler bredt. Selvsikkert. Som om han allerede har vundet. Eller . . . ser han på et punkt bag dig

- Freeze motherfucker! lyder en iskold hvislende stemme bag dig. Oscar selvfølgelig. Den luskede fyr sneg får sgu altid sneget sig ind på dig uden du opdager en skid. Det er skræmmende. Du vender dig og ser ham holde pege- og tommelfinger som en pistol. Jeg har dig på kornet, så giv hellere op, siger han og smiler et uforstyrret og charmerende smil. Du nikker resignerende og erkender dit tab. Han har dig jo på kornet. Det har han altid haft. Han gennemskuer dig og dine planer, før du selv kender til dem. Han er for vild og den eneste du virkelig beundrer. Han er stærk.

. . . ikke svare telefonen? Susanne kigger på dig med kontorassistentens bekymrede øjne. Du tager hurtigt røret da du er dig selv igen, og sender hende et 'luk døren efter dig' blik som hun fanger.

- Nikolaj gamle dreng. Er du der?

- Ja det er mig. Hvad siger de?

- Jeg er sgu ked af det Nikolaj.

- Pis.

- Ja, de køber dit system. Du er en rig mand.

- Det er løgn . . .

- Nej! De blev så imponerede over dit sidste oplæg, og det er kun et spørgsmål om at få kontrakterne tilpasset. De er gået med til et budget for første milepæl på 8 millioner kroner og hvis leveringen af testsystemet går problemfrit er de villige til at aftage nok systemer til i hvert fald at dække kommunerne på Sjælland og Lolland Falster, men sandsynligvis kommer Fyn også med ind under aftalen. Det er sgu et held at Kommunedata er blevet så upopulære, for ellers tror jeg ikke, at de havde skænket dit tilbud større opmærksomhed, men det gælder jo om at være på rette sted på rette . . .

Selv om stemmen fortsætter behøver du ikke at høre mere.

Nikolaj og forretningerne

Nikolaj har altid sagt til sig selv, at det han laver, bare er noget han gør, indtil han begynder at realisere sine drømme. At have et IT firma der laver avancerede netværksløsninger er ikke hans drøm. Det er jo kedeligt og småborgerligt, og hvis der er noget som Nikolaj ikke synes han selv er, så er det småborgerlig og kedelig.

Nikolaj har ambitioner. Han vil gerne anerkendes. Han vil anerkendes af vennerne, af familien og af offentligheden. Problemet er bare: Nikolaj ved ikke hvordan han vinder deres anerkendelse. Det nemmeste løsning var i starten at tjene penge. I starten var det småjobs med at lave web sider. 30.000 kroner her og 40.000 kroner her. Nikolaj fandt hurtigt ud af, at han faktisk var ret god til at lave penge. Intelligens kombineret med kreativitet og især en evne til at hyle med de ulve han var blandt, gjorde ham til en populær mand. Snart gik han sammen med en kollega og lavede eget firma. I løbet af et par år havde han købt sin makker ud for et alt for lille beløb. Nikolaj begyndte at ligne noget der kunne kaldes en 'finans mand'.

Nikolaj og vennerne

Nikolaj mødte sine gode venner i gymnasiet. De blev på det nærmeste som en familie for ham. Eller som en stor flok kærester. De var næsten altid sammen på godt og ondt. Lars, Kasper, Simon, Beatrice, Kristine og ham selv. Og selvfølgelig det sorte får Oscar. Deres leder. Alle med det samme afslappede syn på gymnasiet og samfundets forventninger. Alle unge, hamrende intelligente og samhörigt uafhængige.

Du er for vild! Du har reddet den i land. Du kan klare hvad som helst. Du er en fucking succes. En F-16 der gennembryder lydmuren. En riffelkugle der hamrer gennem panoramaruder. Tankerne flyver gennem hovedet da du småberuset parkerer din nye mørke Audi A6 til 450.000 i parkeringskælderen. Et eller andet sted i baghovedet nager tvivlen dog. Hvis firmaet var gået ned, så havde du haft en chance. En chance for at bryde ud, og rent faktisk finde ud af, hvad det er du vil. Firmaet, pengene, succesen. Du ved, at det ikke er forkert. Mange ville misunde dig. Du ved, at det er rigtigt, for det har du fået at vide af forældre, Euroman, lærere og til dels også vennerne. Men det føles bare ikke rigtigt. Det føles som at være med i et spil om succes. Hvis spillets mål var at tjene penge og være anerkendt, så kunne du måske godt vinde. Men hvad nu, hvis det ikke er målet for dig.

Du slukker motoren og der bliver stille. Hvorfor er du ikke lykkelig. Ved du overhovedet hvad det vil sige at være lykkelig. Hvorfor er tvivlen der hele tiden. Da der virkeligt var noget at være i tvivl om, da du var sammen med vennerne i gymnasiet og tiden efter, gjorde det ikke noget at du var i tvivl. De andre var ikke i tvivl. Beatrice ville være musiker og det blev hun. Kasper ville være forfatter og det er han. De svin. De har sgu det hele. Og de tror også, at du har alt hvad du ønsker. Og det skal de bare blive ved med at tro. Så længe de tror at du har vundet spillet, så kan det være, at du også selv begynder at tro på det.

Bildøren smækker og du sætter alarmerne til med et par høje bip. Der er mørkt i parkeringskælderen. Mørkt og stille. Du fodtrin og de er ikke dine egne. Du hører dem for sent.

- Freeze motherfucker, hører du en stemme bag dig. Adrenalin sprøjter ud i din krop som aldrig før, du vil ånde, men alt er låst.

- Oscar?, hvisker du og vender dig rystende om. Der er ingen. Kælderen er tom. Stille som graven.

Nikolaj og Ydret

Nikolajs tøjsmag stammer fra en bog skrevet af en blærerøv, der handler om hvad man gør hvis man har penge og er en blærerøv. Hans ydre er derfor ikke videre opfindsomt, selv om det er rasende dyrt. Nikolaj foretrækker skræddersyede jakkesæt fra London, Lloyds sko i Boston snit, skjorter fra Yves Saint Laurent og røde seler. Hvis klæder gør folk, så har det gjort Nikolaj til en uoriginal blærerøv, der ligner noget fra en Gillette reklame.

Nikolaj ryger for mange cigaretter og er begyndt at hoste fælt. Han tør ikke gå til lægen. Han er bange for at det er lungekræft.

Nikolaj og de andre

Simon

Simon og dig går længe tilbage. Helt tilbage fra folkeskolen. I var sgu altid de smarte fyre, der forstod at lytte til Depeche Mode og gå i tøj fra Matinique mens de andre stadig var til Rick Astley og Shakin' Stevens. Det var jer to der tog pis på de andre og styrede showet. Ja, måske var det lidt mere dig end det var Simon. Han har altid været lidt medløberagtig. I har altid konkurreret lidt. I gymnasiet fik Simon lige en halv karakter mere i gennemsnit end dig, og det har du sgu ikke rigtig tilgivet ham. Og han var kærester med Beatrice, som ikke ville have dig. Men nu tjener du sgu pengene. Og du elsker ham alligevel og netop fordi du elsker ham, gør det ondt at du ikke kan lade være med at forsøge at være bedre.

Simon arbejder i et smart reklamefirma i København.

Kasper

Kasper er en underlig fisk, og af uvisse grunde kan du ikke lade være med at være en smule imponeret af ham. Han er det eneste menneske du kender som aldrig har udtrykt tvivl om, hvad det er han ville i livet. Han ville være forfatter og det blev han sgu så bare. Det er sådan noget, der må gøre en lykkelig. Men han er også lidt af en uinspirerende nørd uden stil og smag. Det var ikke lige ham du ringede til, hvis du ville drikke en øl.

Kasper og Beatrice havde et eller andet sammen. Det fatter du ikke. Hvis hun ikke ville have dig, hvad fanden ville hun så med den taber.

Beatrice

Beatrice var lidt af en hippietøs, der synes hun var så pokkers frigjort. Hun mindede om en gøgler uden hæmninger og det kunne være rimeligt anstrengende. Især fordi hun ikke var frigjort nok til at bolle med dig. Du prøvede flere gange, selv når hun var pissefuld, men hun afviste dig altid. Det går dig på. Du tror også hun har bollet med Kasper, men det er ikke noget der er blevet snakket om. Simon lader som om han ikke ved noget. Du vil sgu stadig gerne i bukserne på hende. Alderen har ikke gjort hende mindre lækker.

Derudover glæder du dig ikke til at høre på, hvor pokkers pragtfuldt det er at være musiker og leve sin drøm ud, og stå foran titusinder af mennesker der klapper og skrider, fordi DU går på scenen. Der er sgu aldrig nogen der har klappet af dig, ud over dine ansatte (alle otte) til julefrokosten.

Lars

Lars er en pisseflink fyr, men det virkede altid som om, han efterlignede dig og Simon lidt. Som om han så op til jer. Det er først her efter han er begyndt som produktionsassistent hos en berømt filmskaber, at han for alvor er begyndt at tro på sig selv. Det er sgu ok, for Lars er ikke nogen trussel. Han har det ikke i sig til at blive sejere end dig. Nej, det har han sgu ikke. Han bliver ikke nogen berømt filminstruktør. Men hold kæft hvor ville du blive misundelig hvis han gjorde. Det ville være den vildeste overhaling indenom, du nogensinde kunne udsættes for.

Kristine

Kristine var sød. Kristine lyttede på en anden måde end de andre. Måske var hun ligefrem den eneste af vennerne, som du for alvor åbnede op for. Du husker efter en gymnasiefest, hvor I begge to af en eller anden grund var rimelig ædru og gik og ryddede op. Du fortalte hende stille og roligt om, at du faktisk var ked af, at du altid

konkurrerede med Simon, og at du jo elskede ham. Hun fortalte, at det var helt ok, og at Simon var klar over at du og ham har noget specielt sammen. Det endte med at I droppede oprydningen og så solen stå op sammen. Du er ikke i tvivl om, at du kunne have kysset og scoret Kristine den aften, men det var ikke det du ville. Det I havde sammen var vigtigere end sex og scoringer.

Heldigvis har hun ikke sin mand med til nytårsfesterne. Ikke fordi du vil noget, men at se på ham og Kristine sammen ville gøre ondt. Et eller andet sted kan du ikke lade være med at tænke på, hvad der ville være sket, hvis du havde kysset hende. Ville du så være gift og lykkelig i dag?

Oscar

Der var kun ham som sejere end dig. Kun Oscar slog dig med flere længder. Han var den eneste der kunne få dig til at føle dig dum og utilstrækkelig, men det var ok. Oscar kunne lære dig noget, men inden det kom så vidt, forsvandt han fra jer. Drukne i en brandert for længe siden.

Nu

- *Ja, hej. Jeg skulle lige se på lidt whisky. Single Malt selvfølgelig.*
- *Ja . . . vil du se vores liste eller . . .*
- *Næhh, kan du ikke bare stikke mig en Ben Nevis 18 års cask strength, en Highland Park 12 års, en Abellour 10 års og så lige en Glenmoraigue 21 års Cask. Du kigger på dit ur som om du egentlig ikke har tid til det her, mens du forsøger at lægge mærke til ekspedientens ansigtsudtryk.*
- *Ja, jeg skal lige se om vi overhovedet har den Glenmoraigue i kælderens, så lige et øje . . .*
- *Nej, så pis med det. Stik mig en – du kigger dig omkring i den smagfulde forretning – den der Speyside Millinium jeg så i vinduet. Ekspedienten tøver, kigger dig i øjnene og forsøger sig med et lille smil.*
- *Den koster fireogethalvtusinde . . .*
- *Ja, men det er sgu kun millenium en gang hvert tusinde år ikke? Du noterer til din tilfredshed at flere af de omkringstående kunder kigger på dig, med blikke du vælger at tolke som misundelige eller beundrende.*
- *Så gerne hr., svarer ekspedienten*

Du klukker for dig selv. Det var egentlig Simon, der skulle have Whisky med, men kender du ham ret, så har han en enkelt flaske af et eller andet billigt single malt. Du kan ikke mærke at dit Dankort er blevet 6400 kroner lettere. Der er sgu ikke noget i vejen med lidt venskabelig konkurrence. Sidste gang I mødtes havde Simon sgu så travlt med at fortælle hvor pissefedt det var at arbejde sammen med en masse kreative mennesker. Han kunne sgu lige så godt have pisset dig i ansigtet og sagt, at IT branchen ikke er en skid kreativ, og at han var meget bedre end dig. Nu kan han sgu få at se hvor pengene er.

Det er dig der har bestemt hvad de forskellige skulle have med til festen. Siden festen nu skulle holdes i Kaspers forældres hus, var det lidt unfair hvis ham og hans forældre skulle punge ud til det hele. Listen ser ud som følger:

Simon: Whisky (Ha ha ha)

Kristine: Champagne. Hun skal nok købe en ordentlig champagne og ikke bare noget russisk eller spansk sprøjt. Fy for satan. Findes der noget mere arbejderagtigt end spansk 'champagne'

Kasper: Russisk kaviar. (Det er nok lidt unfair. Forfattere tjener ikke så meget, men hvis han er så pisselykkelig, så gør det ham vel ikke noget at bruge en måneds husleje på kaviar)

Nikolaj: Rødvin (Mouton Rothschild fra 84. Omkring 550 kroner flasken men også rigtig god)

Lars: Fyldte dessertchokolader (Du har hørt, at man tjener lort i filmbranchen)

Beatrice: Hvidvin (Du fik ikke lige ringet til Beatrice, så hun ved sgu ikke, at hun skulle have haft hvidvin med)

Lige nu. På vej til nytårsfest.

I din sorte Audi A6 nærmer du dig hastigt herregården, hvor festen skal afholdes. Bagagerummet bugner med flasker, på bagsædet ligger din nyindkøbte Hugo Boss smoking, en mørk selvbinder sløjfe og designer manchetknapper af aluminium og titanium. Den dejlige sorte firsermusik sætter dig i den rette stemning.

It's just a question of time. And time is running out for you . . . it won't be long before you do, exactly what they want you to.

Beatrice, gymnasietiden

Det var det våben der lå tættest for, så hvorfor ikke bruge det. Det skræmte og fascinerede de små folkeskoledrenge. Da de ikke var så små mere, var det ikke dig de klappede i røven eller ravede på brysterne. Det turde de ikke. Du udstråede seksualitet og de turde ikke gå videre end et hastigt grams på røven. Som hunde, blev de angste, hvis offeret ikke løb skrigende væk, når de kom gøende. Og hvorfor løbe væk. Der var ikke noget at være bange for.

I gymnasiet var situationen heldigvis en anden. Her skulle man opføre sig efter regler. Her var ikke noget 'ulovligt' gramseri, selv om størstedelen af fyrene stadig var en bunke frustrerede, bebumsede teenagere der panikkede, når man talte til dem.

Bortset fra Simon selvfølgelig. Simon var tjekket fra første øjeblik du så ham. Han kom gående sammen med Nikolaj og de var et smukt par. Den ene i læderjakke, støvler og grå, beskidte jeans. Den anden i sorte laksko, sort blazer med sølvknapper og en antydning af eyeliner. Du valgte læderjakken og fik ham. Heldigvis så du ham, før du så Oscar, for ellers havde valget nok været lidt sværere.

Der er ingen grænser. Alt kan lade sig gøre. Det er ikke mere et spørgsmål om hvorvidt det er muligt, men kun et spørgsmål om hvornår. Lykke.

Venner. Venner er noget underligt noget. Du havde ikke venner i folkeskolen. Kun veninder og de var heller ikke altid veninder. Din bedste ven var Kristine, men I gled fra hinanden da du opdagede fyre, samtidig med at hun opdagede Barbie dukker.

- **Simon:** Din kæreste. Du kan se jer selv om fem år. Han spiller lead guitar og du synger i jeres band.
- **Nikolaj:** Overtjekket fyr og Simons ven. Var også interesseret i dig.
- **Kasper:** Sød, naiv og lidt lækker fyr. Glor vildt efter dig.
- **Kristine:** Din gamle og gode veninde. I har fundet sammen igen. Høj og lys, hvor du er lille og mørk. Gueneviere og Morgaine.
- **Lars:** Fedtet lille punker agtig fyr.
- **Oscar:** For underlig fyr. Han er nærmest jeres leder, selv om I ikke ser så meget til ham. Han har en utrolig udstråling som tiltrækker enhver.

Beatrice

Året er 2000. Beatrice er 30 år. Hun er popmusiker og har succes som sanger i det populære band "Coffee Shop". Hun er ikke gift, har ingen børn, ingen kæreste. Hun har sine gamle venner fra gymnasiet og succes i en svær branche. Hun har penge og popularitet. Men Beatrice er ikke rigtig lykkelig.

Hvorfor er lykken så lunefuld? Der var engang hvor der ikke skulle meget til før latteren brød frem. Hvor tingene skete på den rigtige måde, uden at nogen anstrengte sig for at få dem til at ske, og netop derfor var det den helt rigtige måde. En tid hvor selv-iscenesættelse var noget som man med foragt så mandlige lærere udføre over for lækre studiner. Eller noget som tøserne fra 3.X lavede når golf-fyrene fra jeres klasse gjorde deres entre. Hvornår var det lige, at det holdt op med at være sådan. Kan det specificeres ned til en enkelt dag. Kan det siges at den 3. marts 1991 klokken 12.34 forsvandt lykken?

- Det er bare en så overfed fest Beatrice! Skuespilleren, du har set mere på fjernsynet end i virkeligheden, ser ud som på skærmen. Det overraskede, og alt andet end venlige blik, du sender ham som tak for at rive dig ud af en melankolsk tankestrøm, gør ham næsten menneskelig i et kort øjeblik. Men så husker du dine manerer og de uskrevne regler.

- Taak skatter. Det betyder så meget for mig, at du kan lide at være her, siger du og rejser dig og giver ham en knus. Du sørger, næsten uden at tænke over det, at presse dine bryster mod ham. Hvorfor ved du ikke, for alle siger at han er bøsse. Engang i starten, for længe siden, havde spillet – festerne og receptionerne - været sjove. Mænge sig med de kendte, indtil de ikke er kendte mere. Nu var det blevet trættende i al sin overfladiske selvtilfredsstillelse, der ikke . . .

. . . tilfredsstill mig ikke, hvisker du meget stille til Kristine. Hendes blå øjne spærres en smule op og du fascineres af hendes pupiller der udvides og afslører at Kristine virkelig finder dette en overraskende information.

- Han er sgu da den lækreste fyr på hele gymnasiet, hvisker Kristine tilbage og ser sig omkring. Der lader dog ikke til at være nogen der spionerer på jeres lille intime samtale.

- Det kan sgu godt være, fniser du. Men hvad fanden nytter det når han er så uopfindsom som en historielærer.

- Mener du . . . ?

- Ja! Idiotten har læst en eller anden bog om hvordan piger vil ha' det, og der er åbenbart ikke nogen der har fortalt ham, at virkeligheden er en smule mere kompliceret end 'teenage sex' for nybegyndere. Du er ved at tale dig varm og lægger ikke mærke til, at du snakker lidt højere. Et eller andet sted ønsker du, at du stod på en scene.

- Har du sagt noget?

- Mens han lå og snaskede mig ulækkert mellem benene . . .

- arrh for Fanden Tricia, fniser Kristine

- . . . spurgte jeg ham, hvad det egentligt var han lavede? Helt ærligt, jeg tog ham jo for at få sex!

- Og hvad svarede han?

- Ja, hvad svarede han?

Stemmen lyder venlig og interesseret men den lammer dig, som du aldrig er blevet lammet før. Du behøver ikke engang vende dig om for at vide at det er Oscar. Du kan se hans charmerende skæve smil og hans dybe brune øjne. Øjne der indeholder en

dybde der grænser til det psykotiske men alligevel rummer en besynderlig indsigt der fascinerer og skræmmer.

- Hej Simon, kom herover. Beatrice er ved at fortælle en sjov historie om dig. Simon smiler og vinker. Går over mod jer. Oscar smiler og vinker til Simon.

Om Oscar vidste, at det ikke var Simon du udleverede, men derimod en tåbelig fyr du havde bollet udenom med i et svagt øjeblik, fandt du aldrig rigtig ud af. Under alle omstændigheder opdagede Simon, at du havde været sammen med en anden fyr mens i var kærester.

Senere hader du ikke engang Oscar. Du kan kun give dig selv skyldes. Først at være så tåbelig at have en affære, når du har en pragtfuld kæreste, og så derefter at sidde og prale med det i fuld offentlighed.

Selv om musikken larmer og festen er i fuld gang og du står og snakker med et par producere fra et stort pladeselskab, kommer du til at tænke på Simon. Han ville stadig være din kæreste. Han ville sætte gang i den her fest. Komme væltende ind, allerede småfuld, men alligevel pragtfuld. Gået direkte hen til hende, tage fat i hende arm og . . . det nytter ikke at dagdrømme . . . men, du ville ønske at du så Simon, Lars, Nikolaj, Kristine, ja selv Kasper komme ind af døren. I dine dagdrømme er de stadig 18 år og klædt i tøj fra starten af 90'erne. De ville være ægte. Det ville være en virkelighed hvor Oscar ikke havde ødelagt forholdet til din første (eneste) kærlighed.

Det var sgu så simpelt dengang. Måske var det den eneste lykkelige tid du fik. Selv om der var så meget at bekymre sig om - fremtiden, karakterer, fyre, sladder, penge, forældre, bumser, sangstemmen, lærere og man kunne fortsætte – så var du alligevel ubekymret. Ubekymret og lykkelig. Der var ikke det der ikke kunne klares, overvindes.

Nu har du det du dengang stræbte efter. Du opdagede hurtigt at, pengene ikke gjorde den store forskel. Det kom som en overraskelse men ikke som det store chok. Det var ikke pengene du gik efter. Chokket kom da du opdagede, at du ikke blev lykkelig af at lave plader. Nu havde du for pokker sagt til dig selv hele dit voksne liv, at du ville være musiker og at du ville være berømt. Hvad pokker bilder skæbnen sig så ind, at få dig til at stræbe efter fortidens glæder, når du nu endelig har opnået fremtidsvisionernes mål.

Beatrice og vennerne

Beatrices venner fra dengang har opnået hvad de ville. Når hun mødes med dem, kan hun mærke deres glød, især når de svarer på det evindelige spørgsmål om hvordan det går. Og hun kan aldrig få dig selv til at vise, at hun slet ikke er så lykkelig som dem, for de vil garanteret bebrejde hende eller endnu værre, hovre.

Kasper er forfatter, Nikolaj direktør i eget firma, Simon en rig reklamemand, Lars producer for et filmselskab og Kristine er lykkelig gift. Hvis de er så pokkers lykkelige, så skal hun sgu heller ikke stå tilbage for dem. De skal ikke tro, at hun ikke opnåede, alt det hun ville. De skal ikke vide, hvor meget hun savner tiden sammen med dem og hvor langt hun ville gå, for at få den tid tilbage.

Hvad der lige skete ved du ikke. Men det var først, da du opdagede at Kasper stirrede efter dig, at du smed tøjet. Vandet var ret koldt men blæsten var varm. Den kom indefra landet. Du mærkede nørdens øjne på dig, mens du trak dine trusser af og bøjede dig ekstra langt ned.

Senere, senere da du færdig med at græde over Simon, overfaldt du Kasper. Tættere på frivillig voldtægt kunne det nok næppe komme. Han havde lige fået udgivet sin bog. Om det var din gave til ham, om du gjorde det for din egen skyld eller om du gjorde det bare fordi, han var jomfru, ved du ikke. Men I gjorde det og talte ikke om det. Det var heller ikke fordi, der var så meget at tale om. Han var alt for nervøs og turde ikke gå til dig.

Beatrice og karrieren

Det er fantastisk at gå på scenen og de står titusind mennesker og klapper og hujer. Den oplevelse ville du gerne unde alle at have mindst en gang i livet. Det er en af grundene til, at du ikke bare kan forlade branchen, for det er ikke sikkert, at du kan undvære den oplevelse.

Du ynder at fortælle om suset det giver at gå på scenen. Du ønsker at folk skal forstå hvorfor du har valgt at være musiker.

Beatrice og ydret

Beatrice har kort mørkt hår i en skarp frisure. Hun har et rundt hoved med en lille mund med fyldige læber. Hendes øjne er brune. Formerne er runde, hun er ikke videre høj og hun synes selv at hendes røv er for bred. Ikke en holdning hun deler med de fleste mænd. Det er hun nok klar over, siden hun ofte går i stramt tøj.

Beatrice klæder sig lidt som den rockmusiker hun er.

Beatrice og de andre

Simon

Simon var for lækker. Han var rock'n'roll. Han var skæve smil og ironi. Han var selvsikkerhed og snappy comebacks. Sådan er han måske ikke mere, men dengang du så ham som 17årig i gammel flyverlæderjakke, sorte Ray-Bans, grå Levi's indtage gymnasiet, var du solgt. Du ville have ham og du fik ham. Hvad pokker der fik dig til at være sammen med en af golfdrengene fra Guldkysten, har du aldrig forstået. Simon talte ikke til dig i flere måneder. Da I begyndte at sige 'hej' til hinanden igen, var det slut for længe siden. Måske kunne du have reddet den, men dengang vidste du ikke hvordan. Og da du havde lært hvordan man siger undskyld, var det mange år siden I gik fra hinanden.

Nu arbejder Simon som en succesfuld reklamemand. Du ved ikke om han har en kæreste, men håber at han stadig er fri på markedet.

Kristine

Hvis du var den slemme pige så var Kristine den pæne pige. Selv om ingen af jer var SÅ arketyperiske. I kunne være ret fnisende sammen og talte om næsten alting. Det var da du fortalte Kristine om din lille affære at alting gik galt. Og da Simon holdt op med at snakke til dig, begyndte han i stedet at snakke med Kristine. Du gik hende lidt på klingen og spurgte hende om hun var sammen med Simon. Hun afviste det, men du troede ikke på hende. Der var også dengang de lå og fjollede rundt på stranden. De los som om det bare var for sjov, men du var ikke helt sikker. Og du kunne sgu ikke spørge Simon. Du er sikker på at Kristine ser op til dig, og du tror hun misunder dig fordi du kan lægge fyrene ned.

Kristine er blevet gift med en fyr der har et stort arkitektfirma. Hun arbejder også i firmaet som tegner og designer, eller sådan noget i den stil. Du troede ellers altid at hun ville blive kunstner, men det lugter selvfølgelig også af det.

Kasper

En kort overgang, meget kort, troede du, at du var forelsket i Kasper. Hans lidt indadvendte, nørdede facade var interessant, for tænk hvad der gemte sig bag facaden. Og tænk, hvis du kunne få ham til at bryde ud og blive et større menneske. Og så var det spændende, at han så åbenlyst ville have dig. Hvor var du dog åndssvag dengang.

Du håber ikke staklen stadig er forelsket i dig. Faktisk ved du slet ikke om han er så stakkels mere. Hvis han nu var blevet sådan en Peter Høegh agtig type kunne det jo faktisk være ret sexet.

Nikolaj

Nikolaj har aldrig kunne forstå at du ikke ville bolle med ham. Han synes selv at han er verdens lækreste fyr, og han er også ganske lækker, men den selvgladhed fjerner alt var der var sexet fra ham. Han er en flødebolle, der forsøger at skjule alle utilstrækkeligheder med sine penge og dyre vaner.

Lars

Hvorfor det lige var at Lars ikke gjorde større indtryk, har du svært ved at sætte fingeren på. Han var en god ven, betænksom og sød. Måske var det fordi, han altid var der og der aldrig var problemer og intriger med ham. Han lagde aldrig an på hverken dig eller Kristine. Måske var det derfor. Måske var det fordi han ikke ville bolle dig, fordi han ikke stirrede på de bryster når du blottede dem på stranden, fordi han ikke gloede på din røv og forsøgte at regne ud om du havde trusser på. Måske var det fordi, han behandlede dig som menneske og ikke som sexsymbol?

Nej, det kan det ikke passe. Så overfladisk en bitch er du da ikke. Det er da irriterende at mænd opfører sig sådan. Er det ikke?

Oscar

Oscar forsvandt. Den geniale dreng med den uhyggelige indsigt. Måske skulle I have gjort noget. I kendte hans forkærlighed for sprut og stoffer. Oscar druknede i en rus for længe siden.

Nu

- *Det er ellers en lang tur, hva' Frøken?*
- *Det ved jeg såmænd ikke, svarer du distræt taxachaufføren. Han snakker om en tur på 60 kilometer og du har rejst fra London for at komme hertil. Du er ikke i humør til at snakke. Du glæder dig til at se Simon. Du har leget med tanken om, at I står ved midnat under jeres ritual og skal ønske. Sneen falder stille. Simon hæver hornet, kigger over på dig og siger: "Jeg ønsker at Beatrice vil blive min igen". Han vil række dig hornet og du vil tage imod det. Oftest springer denne scene direkte hen til et eller andet sted hvor der er varmt og blødt. Men et eller andet sted tror du ikke på at det sker.*
- *Kan jeg forudbestille dig til i aften? Chaufføren tøver.*
- *Hvornår?*
- *Klokken et.*
- *Det kommer an på hvad du vil give.*
- *1000 kroner i forskud.*
- *Og så skal jeg være her klokken et.*
- *Hvis jeg ikke vil med, så kan du bare køre igen og betragte tussen som drikkepenge.*
- *Kontant?*
- *Kontant!*
- *Det er i orden. Jeg kommer herud igen klokken et.*

Du læner dig tilbage. Du hader ikke at have en flugtplan, tænker du mens landskabet ændrer karakter. De mørke granskove giver dig kuldegysninger. Et kort øjeblik frygter du mere end alt andet at standse her, og gå ind i skoven. De udstråler noget der ikke er rart. Noget så væmmeligt, at du er lige ved at skribe. Men I kører videre og det forsvinder det lige så hurtigt som det kom.

Du begynder at føle glæde ved at skulle mødes med de andre. Du føler glæde over at skulle udføre ritualer. Det er år siden du sidst ønskede. Sidste år ønskede du at dette år skulle bringe afklaring om din musik, og det skete. Dit sidste album blev en succes. Du ved ikke om det er de årlige nytårsritualer og ønsker der har bragt dig frem til det du er i dag, men du har ikke lyst til at kaste vrage på dem.

Du glæder dig til at møde Simon. Du glæder dig til at møde dem alle sammen. Du glæder dem til at se dem i omgivelser, du ikke har set dem i siden I var teenagere. Du glæder dig ikke til at undvære cigaretterne i aften, men du vil ikke ryge mere. Du så hvad der skete med en af dine venner, da han fik konstateret lungekræft.

Du har en rigtig lækker festkjole med, der presser dine bryster op og skaber den mest indbydende kavalergang. Lige nu er du bare i almindeligt tøj, for klokken er ikke mere end 14.00 da du ankommer til gården. Det ser ud til at du er den første der ankommer, bortset fra Frank og Anette, Kaspers forældre og dem som har gården. Du ser dem stå i døråbningen og vinke til dig. Du har ikke set dem i mange år, men de ligner sig selv. Hyggelige forældre.

Du stiger ud af taxaen på brostenene.

Kasper, gymnasietiden

Venner er noget de andre har og er. Der er en hårfin balance mellem at være så underlig og ligegyldig, at de andre forfølger dig af den grund og kun være så ligegyldig, at de ikke gider interessere sig for dig. En balancesans du brugte det meste af folkeskoletiden på at forfine og udvikle.

Det indebar at skrive dårlige stile, så du ikke var den dygtigste. At oppe dig helt vildt i idræt, så du ikke blev den ulidelige taber ingen ville have på holdet. At lave askebægre i formning, i stedet for de interessante former der er i dit hoved. At svare læreren uden brug af, hvad de dine klassekammerater ville kalde for fremmedord.

I gymnasiet ændrer alting sig. Du mærker respekt fra dine klassekammerater, når du viser din viden om det skrevne, når du analyserer digte på en anden måde end den læreren finder korrekt, når du gennemskuer forfatterens latente homoseksualitet og påpeger hvor det ses i teksten på. Her belønnes hjerne og intellekt.

Du respekteres så meget, at en af de sejeste fyre i klassen, en af dem som engang ville have givet dig en lammer og bedt dig om at holde kæft, bliver din ven. Og med ham følger andre venner. I starten er det svært at vænne sig til, at disse mennesker ikke er efter dig. At den smukke Beatrice smiler til dig, og snakker med dig, uden at fnise til veninderne. At den tjekkede Nikolaj ikke skuler til dig, når du siger 'hej' på gangen.

Venner. Aldrig har nogen mennesker gjort dig så lykkelig. Aldrig har du vidst, hvad det er du er gået glip af i så mange år. Alt kan lade sig gøre. Du kan skrive. Du kan skrive som aldrig før. Lykken har åbnet op for dig. Vejene er brede og uden hastighedsbegrænsning.

- **Simon:** Han har læderjakke, cowboystøvler og grå jeans. Han er for sej og han er din ven. Du sidder sammen med ham i frikvarterer og pjækker fra spansk sammen med ham.
- **Nikolaj:** Han er måske ikke din ven, men han generer dig heller ikke. Du tror dog, at det mest er fordi, Simon og Oscar ser dig som en ven.
- **Lars:** Lars er en rigtig flink fyr. Han er ikke nær så smart som Simon og Nikolaj, men han behandler dig som en god ven og taler med dig.
- **Beatrice:** Den smukkeste og mest interessante pige du har mødt. Lille, kort mørkt hår, klæder sig alt for udfordrende til at du kan holde det ud. Kæreste med Simon.
- **Kristine:** Hvem kan interessere sig for Kristine, når Beatrice står ved siden af.
- **Oscar:** Oscar er skræmmende. Han minder dig om den troldmanden. Om kongens rådgiver, der har sin egen dagsorden. Han er for karismatisk og for vidende.

Kasper

Året er 2000. Kasper er 30 år og forfatter. Det er seks år siden, han sidst har udgivet en bog. Han bor i en billig treværelses sammen en studerende og lever af bistandshjælp og et tekstforfatter job i ny og næ. Han er ikke gift, har ingen kæreste eller børn. Han har sine gamle venner fra gymnasiet, og det er det.

Hold kæft mand, hvor bøger dog bare ikke skriver sig selv. Den romantiske forestilling om forfatteren der sidder på et usselt kammer og skriver geniale værker, dør og først bliver anerkendt 30 år efter hans død, er den værste gang pis. Du kan ikke høre om det er underboens bas eller overboens unger der tramper rundt. Lydene er konstante og forhindrer enhver inspiration i at komme snigende. Du er 30 år. Hvorfor nåede du ikke længere. Der var engang du var lykkelig, ubekymret og genial. Dengang kunne du skrive om hvad som helst, om lykke, om smerte, om mord begået i mørket. Nu ligger manuskripterne og optager plads på harddisken, men ingen af dem går videre til forlaget.

Et skrig flænses dine tanker fra hinanden. Overboens møgunger slås igen. Der lyder skridt bag dig.

- Der er gang i den deroppe? Den studerende står i døren og betragter din nakke. Hvis han spørger, hvordan det går med bogen, er det dig der skriger. Hurtigt åbner du et gammelt manuskript, så han ikke ser den hvide skærm.

- Hvordan går det med bogen?

- Det går fremad, siger du og vender dig med et smil, som han ikke vil genkende som anstrengt.

- Du skal bare sige, hvis jeg skal læse korrektur på det eller sådan noget? Den studerende smiler vagt. Måske smiler han bedrevidende, fordi han udmærket ved, at du ikke skriver noget. Måske glæder han sig over, at du er en fattig fiasko. Dit blik glider hen over din opslagstavle hvor krøllede anmeldelser af dine to bøger hænger. Positive anmeldelser der alle skriver om en lovende debut.

- Det bliver ikke nødvendigt. Den slags plejer forlaget at tage sig af, svarer du så verdensmand agtigt som du kan.

- Nå, ja, svarer den studerende med et smil. Det er klart. Vil du have en kop kaffe . . . ?

- Du skal bare sige, hvis jeg skal læse korrektur på det eller sådan noget, spørger Lars og tager en slurk af kantinekaffen. Gymnasieelever går i en lind strøm forbi jer. På vej til time.

- Mener du lige nu? spørger du og kigger på klokken.

- Ja for fanden. Med mindre du hellere vil sidde i 45 minutter og lade som om at du lærer fransk.

- Okay . . . klart, svarer du og rækker papirerne over til ham. Inderst inde er du slet ikke i tvivl om hvorvidt det er godt. Det ER det bare. Du ved ikke hvorfor du ved det. Efter du har fået dem som venner, har du fået åbnet op. Ordene flyder fra dig. Men du vil også have, at de andre skal vide det. Kristine skal vide det. Score-Nikolaj skal vide det. Og især Beatrice skal vide det. De skal vide, at du er bedre end dem til denne ene ting. Du ser ovre på ærlige, naive og oprørske Lars i hans lange grå frakke med anarkist tegnet. Du føler næsten at du udnytter ham, men får så en frygtelig tanke. Hvad nu hvis han synes det er dårligt. Hvad nu hvis de andre ikke kan lide det. Du ved ikke om du kan tåle kritikken.

. . .

- Jamen, det er sgu godt, agiterer Lars over for Simon og Beatrice. Nikolaj har lagt sin styrthjelm og sidder nu også og læser. Det tager om sig, og du mærker for første gang

glæden ved, at lade andre læse hvad du har skrevet. Du er midtpunkt. Nikolaj klukker for sig selv. Han er vidst i gang med starten på andet kapitel. Lettelsen du føler jager enhver skyldfølelse væk. Selvfølgelig var du nervøs. Og det var i orden.

- Det er sgu da meget muligt, men kan man bare sådan sende noget ind til et forlag – kan man?, spørger Simon lidt forsigtigt, som om hele emnet er lidt farligt. Du synes selv at det lyder farligt. Det lyder af den virkelige verden. Du havde ikke selv tænkt tanken om et forlag, men det var det første Lars sagde, efter at have læst de tre kapitler du havde arbejdet på i en uges tid..

- Selvfølgelig kan man det, bryder Beatrice hurtigt ind. Hun kigger ikke mere på Simon, men på dig og dit manuskript. Du ser at Simon med hans halvlange og krøllede score hår også lægger mærke til det.

- Ja, selvfølgelig kan man det, hvis man er parat til af få afslag og kan tage nederlaget, lyder en stemme bag dig. Du havde ikke opdaget at Oscar var kommet. Han læser over Nikolajs skulder og ryster opgivende på hovedet. Så kigger han på dig, smiler sit brede og alt for charmerende smil, der får smilehullerne til at træde frem. Som i slow motion ser du ham åbne munden. Du ønsker at tage dit manuskript og proppe det langt ned i halsen på ham inden han taler, inden han siger . . .

- Er du klar over, hvor mange gymnasieelever der tror, at de kan skrive?

. . . og du slår øjnene ned. De andre kigger andre steder hen end på dig.

- Er der nogen der vil have mere kaffe, spørger Simon og bryder den ubehagelige tavshed der fulgte Oscars retoriske spørgsmål. Du mærker, at du et kort øjeblik overvejer at smide det hele ud, men beslutter dig så for, at en enkelt persons mening ikke skal afgøre, hvad du synes om dine ting. Du kan godt tage afslag. Du kan godt tage et nederlag. Du ranker ryggen.

Du kigger op, og ser at Oscar blinker til dig, og giver dig en diskret opadvendt tommelfinger kun du ser. Du forstår ikke helt hvad han mener, men forskrækkelsen over hans hårde ord forsvinder og din selvsikkerhed vender voldsommere tilbage. Og på en eller anden måde, føles Oscars ord som en større tilkendegivelse af dit talent, end de andre umiddelbare positive ord.

- . . . kaffe? Den studerende ryster termokanden demonstrativt.

- Øhh, jo, jo. Giv mig bare en kop.

- Ja, jeg tror lige der en slat tilbage, siger den studerende og hælder den lunkne kaffe op i din hvide kop. Du tænker på hvad Oscar lærte dig den dag, men hvad hjælper det, når du slet ikke kan komme i gang. Hvad hjælper det, at du kan klare et afslag, når du slet ikke kan komme så vidt, at du har noget der kan gives afslag på.

Hvis bare du fik succes med en bog mere. Så ville du købe et lille hus, hvor der var fred og ro og alt ville være på rette kurs igen. Desværre er det umuligt at komme i gang. Især når man ikke mere har Lars og de andre til at fortælle, at det man skriver er godt. Når Oscar aldrig mere kan give dig en opadvendt tommelfinger. Men du vil på den anden side heller ikke indrømme over for dem, at du er gået i hundene. De tror at du stadig er en succes og det skal de blive ved med at tro. Det øjeblik de lærer sandheden at kende, vil de alle vende dig ryggen! Det er svært at komme i gang når man ikke har solgt ud som Nikolaj, Det er svært at komme i gang når man elsker Beatrice. Det er svært at komme i gang, når man aldrig ser sin muse mere og ikke kan give slip på hende.

Kasper og forfatteriet

I slutningen af 3.g fik Kasper udgivet sin første bog. Han dedikerede den til sine venner Lars, Simon, Nikolaj, Beatrice og Kristine. Efter gymnasiet skrev han en bog mere. Den handlede om en gruppe venner der begik en forbrydelse der aldrig blev

specificeret. Anmelderne kaldte den et 'psykologisk drama' og et 'blik ind i unge menneskers mørke sjæle'. Desværre så sælger bøger ikke voldsomt, før man er blevet berømt. Efter den anden bog, gik det galt. Folk var forsvundet. Nikolaj lavede computerstads i København, Beatrice var i London, Lars studerede medievidenskab, Simon arbejdede med reklamer og Kristine var pludseligt blevet gift. Han havde misset brylluppet. Inspirationen var væk, sagde han til sig selv. Beatrice var væk.

Kasper og vennerne

Før Kasper kom i gymnasiet, havde han ingen venner. Han var for sær. Derfor siger Kasper ofte til sig selv, at det bedste han har er hans venner, og at han skal holde fast på dem. Det var hans venner der gav ham inspiration, og nu da de ikke er tæt på ham mere, så er inspirationen også næsten forsvundet. Han kan ikke lade være med at have på fornemmelsen, at de alle forlod ham. Da han havde travlt med at skrive sin anden bog, fik de alle sammen succes. Og nu er der ikke plads til ham mere. En gang i mellem undrer det ham, at de stadig vil være venner med ham.

. . . det er løøøgn! Beatrice omfavner dig hysterisk. Du er småfuld. Du havde købt et par små 5 centiliters whiskyer på vej hjem i går. Enten for at fejre eller for at drukne sorgen, hvis nu brevet var kommet. Det kom i morges. Du smiler fjoget til Beatrice. Hun kan se at du ikke lyver.

Du tænker på dagen ved stranden hvor hun badede nøgen. På hendes mørke skridt og hendes kønshår der dryppede af saltvand. Hun kysser dig. På kinden. Derefter på munden. Bussen holder ind. I stiger ikke på. Bussen kører igen. Du tænker på hvad fanden Simon nu gør. Ikke at han er kærester med Beatrice mere, men alligevel . . . du tænker lidt med fryd på hvad Simon vil sige . . . det var Beatrice der droppede ham . . . så forvirrer Beatrices tunge dig, og du holder helt op med at tænke på Simon.

Kasper og de andre

Nikolaj

Nikolaj og dig er nok de to af vennerne der har mindst til fælles. Nikolaj interesserer sig ikke for litteratur, og du har vist aldrig været smart nok, til at Nikolaj har interesseret sig for dig. Du har aldrig været god til at 'lege' hip sammen med ham og rakke ned på folk, der gik forbi jer. Og du har aldrig været god til at køre med på hans ræs. Nikolaj har et sygt forhold til penge. Han bruger dem til at blære sig med og hævde sig over for jer andre. Det er så lavt. Som om penge gør ham til et bedre menneske. Måske er han lykkelig, men så er det kun fordi han opnår at gøre dig ulykkelig. Du ville ønske, at du på en eller anden måde kunne sætte ham på plads, men du kan ikke engang skrive en bog. Nikolaj har sit eget IT firma og er blevet rig.

Simon

Da Simon engang kom hen til dig i gymnasiet, og spurgte dig hvad du læste, forventede du at han ville gøre nar. Da han så spurgte dig, om du ville med over til deres bord og have en kop kaffe, vidste du faktisk at I var venner. Så hurtigt og nemt skete det, og det er typisk med Simon. Du holder meget af Simon og ser meget op til ham. Måske fordi du ved, at han respekterer det og ikke vil misbruge det.

Du accepterede at Simon var kærester med Beatrice, selv om du selv var så forelsket i hende. Der var en hvis tryghed i det, og du følte ikke jalousi, for du vidste at Simon var en god kæreste for hende. Men Beatrice var utro og Simon droppede forholdet.

Lars

Lars er den enkeltperson, der har betydet mest for din forfatterkarriere. Det var Lars, der gav dig det skub, du havde brug for, og det var Lars som heppede mest på dig. Faktisk er Lars nok den af vennerne, der altid har været flink mod dig. Fordi det ikke

var svært at blive venner med ham, følte det dengang ikke nær så fedt, som at være venner med Simon, Oscar og Beatrice.

Du og han havde nogle meget lange seancer, hvor I med et par flasker rødvin og Leonard Cohen talte om jeres utilstrækkelighed, din forelskelse i Beatrice og hvor åndssvag Nikolaj kunne være. I stod begge to lidt i skyggen af de to supermænd Nikolaj og Simon, og holdt derfor en smule sammen.

Lars har succes i filmbranchen som producerassistent. Måske skulle du begynde at skrive manuskripter og tjene nogle penge. Det er godt, at han er blevet til noget. Det så ud som om han var gået i stå for nogle år siden. Skiftede job og uddannelse hele tiden. Han spurgte Simon og Nikolaj til råds, men de bifaldt altid hans tåbelige beslutninger. De gad ikke engang tage stilling, men nikkede bare, og sagde, at det lød vildt fedt og det skulle han da bare gøre.

Beatrice

Beatrice var din første grund til at indlade dig på at blive venner med Simon og de andre. Du havde set hende allerede første dag i gymnasiet. Lille miniskørt, sorte nylonstrømper, alt for kort læderjakke, sort hår og kraftig make up. Hun udstrålede en selvsikkerhed og en seksualitet pigerne i bladene aldrig havde videregivet. Men hun udstrålede også, at hun var umulig at få fat på, for en fyr som dig. Din mor købte stadig tøj for dig dengang.

Du forsøgte at skjule dine følelser. Du sagde i hvert fald aldrig noget til andre end Lars om det. Alligevel fik du hende. En enkelt gang. Og aldrig mere. Så utroligt utilfredsstillende og nødvendigt på en og samme gang. Dine fantasier udløst, men blot for at blive stærkere. Du har indset, at Beatrice ikke er til dig, men det er forfærdeligt, at du aldrig har snakket med hende om det. Du har aldrig sagt til hende, at du elsker hende, og hun har aldrig sagt til dig, at hun ikke elsker dig.

Der er ikke nogen der er til dig.

Kristine

Sjovt nok har Kristine også en gang i mellem virket som en slags outsider, bortset fra, at hun var mere tjekket end dig. Om det er derfor I aldrig rigtig har snakket eller mødtes er ikke til at vide. Man kunne til enhver tid forestille sig Nikolaj ringe og spørge Lars om de skulle drikke en øl. Eller Simon der inviterer Beatrice i biografen. Eller dig der ser en videofilm sammen med Simon. Men det ville have været utænkeligt, at du og Kristine lavede noget sammen uden de andre. På en eller anden måde sørgeligt, for I havde det meget hyggeligt, når I var sammen, og delte endda kunsten som fællesinteresse. For Kristine billedkunsten.

Nu er hun gift med en fyr der har et arkitektfirma. Hun er vist blevet tegner og designer eller noget i den stil. I gymnasiet ville hun være kunstmaler.

Oscar

Oscar er væk. Uden at gøre så meget, så var han næsten din mentor. Han lærte dig en del om at stå på egne ben og tro på sig selv. Han gjorde det ikke med venlige ord, men han gjorde det, så man troede på det. Men Oscar forsvandt en nat for længe siden. Drukede i en hans kombinationer af sprut og stoffer.

Kasper og Ydret

Kasper har altid været fandens misundelig på hans venner der bare forstår at klæde sig i smart sort tøj, med rullekrave sweatere, lækre slips, sorte sko og så videre. Men Kasper ANER ikke hvor han skulle købe sådan noget tøj eller hvad han skulle bede

om. De smarte ekspedienter gør ham altid nervøs, så det ender oftest med at han bare går ind og finder noget i Føtex. Blå jeans, almindelige skjorter, vindjakker, ruskindssko.

Og det er synd, for Kasper kunne set ret tjekket ud. Han er høj, har en lang hals med et lidt voldsomt adamsæble, kort mørkt hår og et lidt underligt og skævt ansigt som en tegner ville finde interessant.

Nu

- 499 kroner? Det kan I sgu da ikke mene? Vi taler om fiskeæg ikke?
- Jo, men det er altså prisen for en dåse med 60 gram. Men så er det også den bedste russiske kvalitet.
- Beluga? spørger du, selv om du ikke engang ville have råd til at købe en halv dåse.
- Neej, smiler ekspedienten, der nok er 20 år, Beluga er meget dyrere og den fører vi slet ikke i Salling.
- Og I har ikke noget der er billigere?
- Jo, vi har skam en 30 grams dåse til 274 kroner. Hvor mange skal det række til? Ekspedienten viser verdens mindste dåse frem. I dit hoved regner du hurtigt ud, at hvis du bruger 500 kroner på en latterlig dåse kaviar, har du ikke engang råd til at købe en flaske vodka.
- Skidt med det. Jeg springer over i denne omgang, mumler du en smule beskæmmet og håber at ikke alt for mange af de jakkesæts klædte kunder i Salling hører det.

Pis med ham Nikolaj. Hvorfor fanden skulle han også lige bestemme, at du skulle tage kaviar med. Hvad er det for noget pis med sammenskudsgilde. De er så pisserige at de kunne købe seks dåser kaviar uden at blinke. Nå, men du må sige, at du kun troede at du skulle købe vodka. Den klassiske: "Kaviar? Nej, jeg har sgu da kun vodka med. Ligesom du bad om. Gjorde du det. Nå for Pokker. Jeg opfattede det som om, at du tog kaviar med, og jeg skulle tage vodkaen med. Nå, men tror du ikke vi kan få fat på noget. Nå, nej. Du har sgu nok ret. Forretninger er lukkede. Skidt, jeg tager det med næste år."

Du forlader Salling Super med en flaske rød Smirnoff.

Lige Nu, Nytårsdag

Bussen standser.

- Så er det her makker, siger chaufføren uden at vende sig om. Stedet ligner stadig en forladt sommerby. En overbeskiltet købmand ligger ved siden af en kro i usmageligt bindingsværksdesign. De konkurrerer om, hvem der kan se mest lukket ud. Hvordan du som barn syntes, at det her var et magisk sted, fatter du ikke. Nu ligner det en omgang lort.
- Tak . . . og tak for turen, siger du lidt overfrisk mens du stiger ud med din billige rygsæk.

Der er ikke nogen til at hente dig. Det er utroligt. Det er dine forældres sommerhus I låner, og så er der ikke nogen af dine rige venner med biler over det hele, der har taget sig sammen til at hente dig.

Heller ikke dine hykleriske forældre er her. De synes selv, at det var sådan en god idé, at de var værter for festen. Du kunne ikke fortælle dem, at du ikke synes, at det var det fede. Så skulle du have fortalt dem, hvordan du følte med det, og følelser er ikke noget man snakker om i jeres hjem. Man snakker ikke om, hvad du følte da Mor havde en affære og Far drak en flaske Martini om dagen. Man snakker ikke om, hvad man føler, når man ikke har nogen venner i folkeskolen. Man snakker ikke om hvad

man føler, når selv lærerne mobber en. Afstumpet. Det gjaldt bare om at få alting til at se lykkeligt ud på overfladen. Dine forældre blev glade for din forfattersucces, men kun fordi, de så kunne fortælle om det til deres venner. Ikke fordi det gjorde dig glad.

Du kan mærke, at irritationen over ikke at have kaviaren med begynder at gå dig på. Det skulle ikke undre dig, hvis nogen af de andre har overdrevet helt vildt, bare for at blære sig og vise hvor stinkende mange penge de har. Du får latterlige 5000 kroner udbetalt om måneden, og af dem er der sgu ikke meget tilbage når alle regninger og afdrag er betalt. Du hader når folk skal blære sig med deres penge.

Du havde lige råd til at leje en smoking du har med i oppakningen. Du føler dig altid en smule akavet i smoking, selv om du denne gang har fået en der passer dig i størrelsen.

På trods af al irritationen kan du ikke undgå at glæde dig. Glæde dig til at se Beatrice, Lars, Simon og de andre. Glæde sig til ritualet. Du har ikke været på det 'magiske sted' siden I holdt jeres første nytårsfest her for mange år siden. Det er mange år siden I lavede en stenkreds, tændte et bål og skålede for det nye år og ønskede hver især for hvad det ville bringe. Dengang vidste I ikke, at det var et tilbagevendende ritual I startede.

Du kan ikke lade være med, at være en lille smule stolt over, at det i år er dig der er vært. Du er vært for årtusindeskiftet. På en eller anden måde er det også smukt, at I vender tilbage til udgangspunktet.

Du glæder dig til midnat, hvor du med en fakkel skal føre vennerne gennem skoven af de små stier, som du stadig kan huske, selv om du ikke har betrådt dem siden barndommen. Du glæder dig til at gense stedet. Du glæder til nytårsritualet. Tidens Ritual.

Du har tre portere og det gamle drikkekrus med. Kruset er et smukt, gammelt tinkrus. Det var Oscar der havde det med for længe siden. Remedierne til ritualet og nytårsskålen.

Kristine, gymnasietiden

Det ville sgu være så nemt at vise dine bryster frem og måske endda sprede lidt ben. Det er så tydeligt. Et helt gymnasium fyldt med frustrerede teenagerdrengene der kun har hørt kvinder stønne i pornofilm. Men det er sgu da ikke interessant.

Du kan se, at Beatrice er populær. Også selv om hun kommer fast sammen med Simon, så runder fyrene stadig efter hende. Om det er hendes påklædning, hendes attitude, hendes udstråling ved du ikke. Men selv om du ser, hvad hun gør, så kan du ikke snakke med fyrene på samme måde. Det er som om, hun snakker med dem, som om hun er en af fyrene, samtidig med, at det er så åbenlyst at de glør på hendes røv, bryster og lår. Men det ignorerer hun.

Suk. Og fordi du ikke kan det, virker du som en tåbelig lille medløber, der bare runder i røven på hende. Men sådan er det jo ikke helt mere. Sådan var det måske i folkeskolen. Men nu behøver du det ikke. Nu kan du faktisk gå hen og snakke med Nikolaj. En af de smarte overflade drenge i gymnasiet. Med sorte laksko, en lille smule sort makeup og et Depeche Mode cover i hånden. Og han kan snakke til dig, uden at det virker akavet. Og du kan snakke med Simon. Eller den nørdede Kasper.

Du kan godt lide at forestille dig, at de andre respekterer dig, fordi du ikke udstiller dig, som så mange af de andre tøser. Ikke fordi du ikke kunne. Du er næsten 1 meter og 80 centimeter høj. Dit hår er langt, meget glat og ligner noget fra en shampoo reklame. Men du kan godt lide at forestille dig, at dine venner er dine venner af andre grunde. Og måske er det ikke kun forestilling.

- **Beatrice:** Din gamle veninde fra folkeskolen. Den vilde pige. Den sjove pige. Pigen med de evindelige kærestere.
- **Simon:** Beatrices nyeste erobring. Uden tvivl den lækreste og sejeste fyr i gymnasiet. Ren James Dean.
- **Kasper:** En intellektuel type med lang hals og stort adamsæble, der ser ud til at skamme sig, når han har kigget lidt for meget på Beatrice.
- **Nikolaj:** Nikolaj er selviscenesat til den store guldmedalje, men han gør det godt. Han er måske ikke så cool, men han er tjekket.
- **Lars:** Usigneret anarkist type med lange frakker og fedtet hår.
- **Oscar:** Hvis Oscar lagde an på dig, overgav du dig uden tøven. Du tør ikke selv tage skridtet, men aldrig har du været så tiltrukket af en mand. Måske er det bare fordi, at han virker mere farlig end de andre pupertetsfyre.

Kristine

Året er 2000. Kristine er 30 år. Hun er gift med Peter. Hun arbejder som 'indkøber' i sin mands arkitektfirma. Hun har ingen uddannelse. Indtil for nyligt troede Kristine selv at hun var lykkelig. Hun troede, at hun havde alt. Nu har hun indset at hun kun har sine gamle venner fra gymnasiet. Og hun er ikke lykkelig mere.

Åh Gud. Hvordan skete det. Hvorfor var der ikke nogen, der fortalte dig, hvad det var du gjorde. Hvorfor opdagede du det ikke selv. Var der ikke engang, hvor du styrede dit eget liv. Jo, der var engang, hvor du selv havde fuld kontrol, engang hvor du var fri, stærk og – lykkelig. Det føles som er det en menneskealder siden, som noget der foregik i et andet univers. Et uendeligt kompliceret univers, men alligevel så simpelt, at man ikke behøvede at tænke over lykken, og måske netop derfor var den der, hvis du dog bare havde holdt fast, gjort dig selv bevidst . . .

. . . om alting er i orden?

- Øh?

- Jeg spurgte om alting er i orden? Den bekymrede assistent står ikke helt tæt på dig. Hun er ung og der står 'Elev' på hendes skilt. Du kan se hvad hun tænker om dig. Hun ser dig som Fru. Fru et eller andet der ikke dit pigenavn. Fru et eller andet gift med en Karl-smart. Fru et eller andet, der ligner noget først i trediverne men sandsynligvis bare er et sminket lig.

- Alting er fint, smiler du og forsøger at se værdig ud. Jeg blev blot helt overrasket over hvor komfortable disse sofaer er. Ekspedienten smiler. Stadig ikke helt overbevist.

- Jeg er indkøber for Petersen, Pedersen og Høegh. Vi er på udkik efter sofaarrangementer til vores nye lobby. Du smiler overlegent på en let ubehagelig måde, og rækker hende dit tjekkede visit kort. Firmaets visitkort du har designet. Ekspedienten mærker din glæde ved at føre dig frem - bekendtgøre din stilling som var du politikommissær.

- Ja, jeg har en aftale med Cortsen fortsætter du og ranker dig til dine fulde 1 meter og 83 og kigger ned på den lille, mørke ekspedient.

Hvis du bare vidste hvad i dig, der fik dig til at føre dig frem på denne måde. Hvis du dog bare kunne høre din egen stemme. Hvorfor er du så glad for at fortælle, at du har en topstilling i et af landets største og mest succesfulde arkitektfirmaer. Og hvorfor er det lige, at du ikke straks sørger for at fortælle, at du hverken er arkitekt, bygningskonstruktør, leder eller mellemlider. Det er bedre bare at sige: "Ja, vi fik jo kontrakten til den ny statsopera og vi er straks gået i gang med projektet."

Du fortæller ikke ekspedienten at din mand er Høegh. Du fortæller hende heller ikke, at firmaet sandsynligvis ikke ville han en indkøber, hvis det ikke var for dig. Du fortæller hende ikke, at du egentlig gerne ville have været designer i firmaet, men at din mand og hans medejere i stedet foreslog at du søgte stillingen som indkøber. En stilling, som de lige skulle til at slå op.

Du har fortalt de andre, at du arbejder som tegner / designer i din mands store arkitektfirma. Ikke helt sandheden. Du hverken tegner eller designer så meget. Du hjælper kunder med at købe de rette møbler til deres bygninger. Ikke så meget, at du hjælper dem med at vælge møblerne, du sørger for det helt praktiske med at købe dem.

Dit ægteskab keder dig. Det har intet af den vildskab og den frihed du husker fra tidligere dage. Det har ikke den umiddelbare glæde I delte i gymnasiet. Det har ikke

den entusiasme du følte når I venner var sammen. Og har det nogensinde indeholdt det. Har det nogensinde været der. Var ægteskabet dit svar på en uddannelse. Dit svar på en karriere. Et kort sekund overvejede du at forlade din mand. Når du tænkte på den lykke I følte i gymnasiet virkede det kun logisk, for hvorfor skulle du ikke eftersøge den lykke igen. Men så går det op for dig, at du ville stå uden job og måtte indrømme for dine omgivelser, at dit liv var noget møg. Et liv hvor du kun er noget i kraft af hvad din mand er.

Kristine og karrieren

Du kunne være blevet meget mere. Du kunne være blevet tegner, designer, billedkunstner. Men hvorfor blev du det ikke? Du skammer dig over dig selv og din karriere, når du er sammen med dine venner. Det er ikke 'nok' at være indkøber. De andre, har deres egne karrierer. De er ikke blevet ansat hos deres mænd eller koner. Du er ikke noget.

Kristine og ydret

Kristine er høj, over 1.80, og har langt lyst hår. Hun har et ansigt med fine træk. Et ansigt som er utrolig nydeligt, men som ikke udstråler sex eller den store sensualitet. (Synes hun selv) Hendes krop er spinkel og Kristine er meget slank med små bryster og smalle hofter.

Kristine og vennerne

Kristine har altid været glad for sin gruppe af venner, men har faktisk aldrig følt det store behov for at være en Gruppe. For hende var enkeltpersonerne ligeså vigtige, og det gjorde ikke noget, at en af dem ikke var med, hvis de var i byen.

- Undskyld, men jeg leder efter Carsten Holst? Du kigger både spørgende og lidt irriteret på gruppen af yngre mænd. Det er det tredje sted du er blevet vist hen til. Man skulle da tro, at det krævede lidt mere tjek på tingene at lave film, men selvfølgelig er de jo Kunstnere . . .

- Jeg tror Carsten er ovre i bygning 101 og lave settet til . . .

- Vil du ikke være så ekstra sød at vise mig derover og pege ham ud for mig. Du smiler bestemt til den langhårede fyr og forsøger at ligne en civil politiassistent i dit tjekkede business tøj. Du ved udmærket hvordan Carsten ser ud, men kan lide at lege.

- Øhh, jo selvfølgelig.

Du smiler til ham.

- Er det dig der er advokat, spørger fyren ude i solskinet

- Advokat, griner du. Hvorfor tror du det

- Jo, men Carsten har et eller andet sagsanlæg på halsen og du virkede så tjekket, så jeg troede bare . . .

Et kort øjeblik har du lyst til at lege kriminalassistent. Eller måske advokat for et stort filmselskab. Eller producer. Eller alt muligt andet end det du faktisk er. I din taske er der ikke andet end salgssark på det interiør filmselskabet skal have i deres nye mødesal.

- Jeg kommer fra Petersen, Pedersen og Høegh, siger du og kigger indforstået på ham. Det er lige ved at han ser forskrækket ud.

- Nå, for pokker, siger han forsigtigt, mens I går ind af en port og kommer ind i en hyggelig dagligstue.

- Det er Carsten der står derovre, siger fyren og peger en mand ud på din alder i smart sort tøj. Men det er ikke Carsten du ser. Bag ham står en fyr i kedeldragt. Han slæber rundt på nogle tunge møbler.

- For fanden Lars, få nu lige fingeren ud. Settet skal være klart om to timer.

- Ja, ja for helvede vrisser kedeldragten tilbage. Det er ikke bare en Lars. Det er Lars fra gymnasiet. Du kan næsten ikke kende ham. Han plejer at gå i sort, smart tøj. Han slæber møblerne væk og du går over til Carsten Holst.

- Hej. Er det sådan I behandler jeres producerer?

- Hej Kristine. Producerer? Hvad mener du?

- Ja, Lars der. Er han ikke producer. Jeg kender . . .

- Hø hø hø, hvem har dog fortalt dig det. Nej, han er teknisk assistent. Skal vi få set på møblerne, smiler han, og tager dig galant under armen.

Kristine og de andre

Nikolaj

Nikolaj er en irriterende blæserøv der tror, at han skal hævde sig med penge og namedropping. Men det er ikke alt. I gymnasiet blev du venner med Nikolaj. Efter en fest, hvor I så solen gå op sammen, havde han alle muligheder for at score dig – ja faktisk regnede du med, at han ville gøre det, og du var parat til at blive scoret. Men i stedet for snakkede I så godt sammen, at I helt glemte at score hinanden. Det blev tilbagevendende at I talte sammen. Nikolaj havde det ikke med at åbne op, men han gjorde det over for dig. Han fortalte dig, at han var ked af, at han altid konkurrerede med Simon og at han gerne ville i seng med Beatrice. Hvilket faktisk gjorde dig ret jaloux. Du kan ikke lade være med at tænke på, hvad der ville have sket, hvis han havde kysset dig denne aften for længe siden. Var det så Peter du var til fest med. Eller var det Nikolaj. Sjovt nok minder de to mænd ret meget om hinanden.

Simon

På mange punkter minder Simon om Nikolaj. Simon er bare ikke så kompliceret som Nikolaj. Du har altid været glad for ham, og forstår ikke at Beatrice bollede udenom da de to var kærester. Simon virker som en rigtig mand. Blød de rigtige steder og hård de rigtige steder. Du har været fysisk tiltrukket af ham, men det har aldrig været alvorligt. I har øvet jer lidt i at flirte på hinanden, men har altid vidst at det har været for sjov. På andre tidspunkter har I drillet hinanden. Eller det vil sige, at Simon har provokeret dig til at tænke over tingene. Du har snakket med Simon om Nikolaj, og har næsten fungeret som en slags mægler mellem de to.

Der var dog dengang på stranden, hvor I næsten kom op at slås over noget omkring dine fremtidsvalg. Det var lidt underligt, og Beatrice havde da også påtalt det senere.

Lars

Lars har altid været en behagelig person man kunne stole på, og som ikke gik op i intriger og sagde tingene som de var. Han virker ikke så selvoptaget og selvbevidst som Nikolaj og Simon. Derfor gør det ondt, at Lars har bildt alle ind, at han er producer hos et stort og kendt filmfirma, når han ikke er andet end teknisk assistent. Sådan en der slår søm i brædder og flytter tunge ting. Hvorfor har han synes, at det var nødvendigt at lyve over for alle? Stakkels Lars, men der er nok ikke noget du kan gøre for at hjælpe.

Du kan ikke lade være med at spørge dig selv, om du er så meget bedre. Du har også løjet en lille smule om din karriere, selv om det ikke er så voldsomt som Lars.

Beatrice

Det var egentlig fordi du kendte Beatrice, at du kom til at kende de andre. Beatrice kendte alle mulige, men hendes fire mandlige venner i gymnasiet kom til at betyde noget specielt. Beatrice begyndte at bolle drenge i folkeskolen. I gymnasiet blev hun kærester med Simon, skolens sødeste og lækreste fyr, men fuckede det op, da hun bollede udenom. Faktisk var det fordi, at hun fortalte det til dig, at Oscar hørte det, og kom til at fortælle det til Simon. Det er svært at indrømme, men du kan ikke fordrage at Beatrice har et så afslappet forhold til det at gå i seng med fyre.

Hun ser ikke sig selv som luder, men hun er luderagtig. Hun interesserer sig kun for mænd, der begærer hende. Hendes stærkeste og måske eneste våben er sex.

Det ville ikke gøre noget, hvis det var hvem som helst anden. Men det er Beatrice, din bedste veninde som du elsker højt. Og det er ikke noget du kan sige til hende, da det vil ødelægge jeres venskab.

Kasper

Kasper er en utrolig følsom fyr og du er slet ikke sikker på, at det var godt for ham at blive venner med jer fem. Især Beatrice har været med til at ødelægge ham. Hun har fastholdt i en evig forelskelse i stedet for at forklare ham ligeud, at det ikke skal være de to, fastholder hun ham i et håb. Og Kasper er alt for følsom, til at kunne håndtere den slags.

I det mindste er det gået godt for ham som forfatter. Du ønsker alt godt for ham, selv om han aldrig har været din tætteste ven.

Oscar

Oscar var noget specielt og han forsvandt fra jer alt for tidligt. Han var den stærkeste person du har kendt. Oscar druknede en aften for længe siden i en voldsom brandert.

Nu

- *Jeg tror sgu, jeg tager med til jeres nytårsfest, siger din mand Peter. Han kigger ud af jeres panoramavindue ned over søen.*
- *Hvad? Du ser lidt forstyrret op fra et regnskab. Jeg troede du ville med til firmafesten. Det er da nærmest dig, der har arrangeret den.*
- *Jo, men det er så underligt, at vi aldrig fejrer nytår sammen. Og nu er det årtusindet og sådan . . .*
- *Jo, men selvfølgelig da, det er bare at . . .*
- *Der står jo på ham Kaspers invitation at vi begge er inviterede.*
- *Jo, jo . . .*
- *Hvis du ikke vil have at jeg tager med, så er det altså nu du skal sige det, for jeg gider sgu ikke, hvis du skal være sur på mig, fordi jeg synes vi skal være sammen nytårsaften.*
- *Selvfølgelig skal du tage med. Du smiler til din mand. Han smiler igen. Hold kæft, hvor er han smart, men hvad han er ude på, kan du ikke regne ud. Han har snakket om den firmafest i næsten en måned nu. Han kan sgu da ikke vide noget om Nikolaj . . . for pokker, der er jo ikke noget at vide om Nikolaj.*

Nikolaj bad dig om at tage champagne med. I et øjeblik uopmærksomhed sagde du ja til at Peter købte 12 flasker champagne, da han alligevel skulle købe ind til firmafesten. Og i et øjeblik ubetænksomhed tænkte du ikke på at tjekke, hvad det var han havde købt.

Alt for sent, så sent at alle forretninger havde lukket, åbnede du en kasse og opdagede til din forfærdelse at der lå russisk champagne til 50 kroner flasken. Du kan

se Nikolaj og Simon for dig. De har mange gange udtrykt deres foragt for alt andet end ægte champagne og dette er for pokker årtusindeskiftet.

Peter vidste dette. Han gør det med vilje. Peter er begyndt at opføre sig bekymrende. Han farer op som du aldrig har set ham før. Han kan blive aggressiv over ingenting og har flere gange været tæt på at slå dig rigtigt.

Lige nu. På vej til nytårsfest.

Jaguaren smyer sig af sted i det danske bakkede landskab. Småbyer forsvinder i bakspejlet med behagelig hast. I nærmer jer herregården og da I kommer til en by der har lidt af et turistpræg, genkender du kroen. Her købte I, for mange år siden, øl til en sommerfest I holdt ved stranden nær gården. Peter bremser ned for at orientere sig. Du ved udmærket, hvor I skal dreje af, men du nyder at genkalde dig minderne fra dengang. Det er lige ved, at du kan føle den varme sommervind, da Peter åbner døren for at spørge en lokal om vej.

Men her er koldt. Her er koldt og goldt. Skovene er mørke og havet er sort. De få mennesker her er ser gamle og mistænksomme ud.

Peter hopper ind i bilen og kører hastigt til højre. På bagsædet ligger hans smoking og din aftenkjole. I bagagerummet står de famøse flasker med halvbilleg russisk champagne.

Lars, gymnasietiden

Gode forklaringer, undskyldninger og en boble af bedrag og selvbedrag fører dig hen hvor du er. Gymnasiet. Nye mennesker, nye lærere og nye venner giver dig chancen på ny for at vise, at du er noget i kraft af dig selv, og ikke kun i forbindelse med de mennesker du hænger ud sammen med.

Bedraget erstattes med oprør. I stedet for at lefle for lærerne, kan den samme kontakt opnås med oprør og radikale holdninger. Om de lægger mærke til en, fordi man giver dem et æble og smiler, eller fingeren når de kører forbi en i bilen, er lige meget.

Identitet. Simon har valgt at være som en ung James Dean. Kasper er den intellektuelle nørd. Kristine den søde og sexede pige. Beatrice den rå og sexede pige. Nikolaj den tjekkede fyr i det alt for smarte tøj. Men hvad er du? Hvad man ikke er, kan man altid vælge at være. Så hvorfor ikke forsumpet oprører. Lange frakker med anarkist tegn. Militærstøvler. Imiteret intellektualitet. Halvlangt fedtet hår. Man skal bare ikke smøre for tykt på, så gennemskuer de en. Selv om man til sidst næsten tror på det.

Måske behøver du det slet ikke. Måske vil din omverden acceptere dig som du er. Men hvad hvis de ikke gør. Så er du gennemskuet og ensom. Selv om du faktisk er en flink fyr, der måske bare ikke er så tjekket som Nikolaj og Simon.

Venner. Du havde ikke troet, at venner kunne betyde så meget. Måske har du ikke haft nogen før gymnasiet. Men nu har du dem og de har dig. Og du er lykkelig . . . for det er vel ikke noget selvbedrag. Nej, du er lykkelig og for første gang, tror du selv på, at du har styrken og viljen til at blive til noget.

- **Nikolaj:** Nikolaj er næsten lidt for smart til dig. Hvor meget af ham er lige facade, og hvorfor er det lige, at han tror, at han er så lækker.
- **Simon:** Simon er både venlig og tjekket. Han er for cool.
- **Kristine:** Stille, pæn og kedelig pige. Hun minder da vel ikke om dig.
- **Kasper:** Hæ hæ, Kasper er en pragtfuld nørdet forfatterstype.
- **Beatrice:** Åhh, den fagre Beatrice, den farlige Beatrice.
- **Oscar:** Oscar ER sgu farlig. Oscar er på underlig vis jeres leder, selv om I ikke ser ham så meget som hinanden. Manden er næsten magisk.

Lars, nutiden

Året er 2000. Lars er 31 år, men er ikke rigtig noget. Han arbejder for et filmfirma som håndværker. Han har ambitioner om at være alt muligt. Lars har ingen kone, ingen kæreste, ingen børn. Han har mest af alt sine gamle venner fra gymnasiet og en evne til at bilde sig selv og andre ind, at han ikke er ulykkelig.

Gad vide hvad der skiller en succes fra en fiasko. Er det evnen til at lefle for de rette folk og være hård over for andre. Er det evnen til at tale folk efter munden. Eller er det noget så simpelt som talent. Men hvad pokker gør man, når man ikke brænder for noget. Men man har talentet.

- Lars!, lyder et højt råb, der runger i den halvtomme hal. Du skubber lænestolen på plads foran kaminen, tankerne fra dig og vender dig friskt og hurtigt om. Parat til at gøre et godt indtryk. Bare til at vise, at du er dygtig og pligtopfyldende. Parat til at lefle ad helvede til.

- Ja, ikke dig vel, siger produktionsassistenten med slet skjult irritation. Mens den berømte instruktør går over mod PA'en, sender han dig et langt blik, som forsøger han at huske hvem du er.

- Ok, svarer du og vinker afværgende men ingen af dem vender sig om og vinker til dig. De hverken ser eller hører dig.

Du falder om i lænestolen.

- Det her er sgu for ynkeligt, siger du lavt til dig selv. Du er over 30 år gammel. Produktionsassistenten er tre år yngre. Han går i sort rullekravesweater, grå habitjakke og sorte jeans. Han har en bil. Hans egen bil. Han er voksen. Han har for fanden også en kæreste der også har succes og arbejder her. Han har venner der kommer og besøger ham. Smarte venner . . .

- Ha! siger du næsten halvhøjt og griner selvhadende. Du har sgu også smarte venner. Rigtig smarte venner med IT-firmaer, musik karrierer, forfatter karrierer, familier og penge. Venner med selvrespekt. Venner . . .

. . . nu gider jeg sateme snart ikke mere, hvisker du til Simon og stirrer demonstrativt på læreren. Du mærker energien boble i kroppen på dig, som var du en champagneflaske jeres engelsklærer uden at vide det, ryster hårdt og voldsomt. Dine fingre næsten dirrer af kedsomhed. Alt andet end dette. Der er en hel verden.

- For fanden Lars. Tag dig sammen, hvisker Simon og kigger uinteresseret i tavlens generelle retning.

- Jeg mener det Simon. Jeg bliver sindssyg af kedsomhed. Jeg slår nogen ihjel!, siger du, denne gang lidt højere. Nogle af pigerne kigger irriterede ned på dig, som om du rent faktisk ødelægger noget for dem. Beatrice vender sig om og hvisker:

- Kom nu Lars. Slå Jørgensen ihjel. Dræb svinet med de bare næver. Lad galskaben flyde. Dræb ham. Så får vi fri. Hun ser dig lige i øjnene og du kan se den samme vildskab i hendes. I smiler til hinanden. En sjælden gang smiler Beatrice til dig.

- Der er en verden udenfor! Denne gang taler du højt og klart. Jørgensen vender sig og tager sine briller af.

- In english please Lars, replicerer Jørgensen lakonisk og scorer lidt latter fra golf-drengene der kigger overlegent på dig. Du rejser dig langsomt. Simon og Kasper friser.

- Der er sgu en verden udenfor, siger du igen. Denne gang roligt og selvsikkert, og du begynder at pakke dine bøger sammen.

- Næ, hør nu lige her, begynder Jørgensen. Ud af øjenkrogen ser du at Simon og Kasper begynder at gøre det samme. Du kigger over på Oscar for at se, om han

følger trop. Du forventer et smil, men hans blik lammer dig. Han åbner munden for at tale, og du ønsker, at du ikke havde set hans vej. Et øjeblik havde du styrke. Et øjeblik var det dig der var chefen og dig der bestemte farten. Men så former Oscar sin mund og næsten i slow motion ser du hans læber bevæge sig. Du troede lige, at du gjorde noget, som Oscar ville nikke anerkendende af.

- Find dog ud af hvad du vil Lars. Hvis du ikke vil gå her, så meld dig dog ud af gymnasiet og find et sted hvor publikum er interesserede. Eller . . . det kan du måske ikke?

Mens du går ud sammen med Kasper, Simon og Beatrice hører du golfdrengene klappe af Oscar, og det tager lige lidt tid, før du ryster hans bemærkning af dig. Lige lidt tid . . . for han havde jo ret. Du meldte dig ikke ud. Du turde ikke . . . det ville jo være en udmelding om, at du havde en plan. Hvorfor fanden skulle Oscar altid sige tingene som de var. Og hvorfor fanden skulle han altid have ret.

. . .

- Du skal bare være fucking ligeglad. Det er sgu da lige meget hvad de siger. Man skal kun gøre hvad man har lyst til. Ikke Simon? Nikolaj tager en slurk øl. Simon nikker.

- Jo for Fanden Lars. Det nytter ikke at lade de andre bestemme. Hvis man har lyst til at slække, så skal man sgu da bare slække. Ryge en fed og tage det roligt. Du nikker. De har jo helt ret. Det er jo dine venner. De vil dig det godt.

- Vi skal ikke bruge det set alligevel. Stemmen flår dig væk fra mindet om din største sejr og din største fiasko. Den handling som dine venner altid bringer frem, når I mindes gymnasietiden. Dog uden Oscars bemærkning. Den er blevet skåret bort i mindernes smukke efterredigering.

- Vi skærer scenen væk, forklarer produktionsassistenten da du tøver.

- Javel, svarer du med et suk og begynder at slæbe møblerne tilbage. Han sender dig et medlidende blik.

De svin, tænker du. De kunne sagtens tage det roligt. De havde evnerne, kreativiteten, charmen og fars og mors penge at klare sig for. Sådan en som dig må slide. Men er man først kommet ind på det forkerte spor . . . En gang slacker – altid slacker.

Det eneste du fuldførte var gymnasiet. Du kom dog ind på universitet og læste medievidenskab. Du snød lidt med dit gennemsnit, men det var der ingen der opdagede. Kun dine venner, men de synes det var ok. De synes også det var ok, da du droppede ud efter tre semestre. Nu var det arkæologi der var vejen frem. Du skulle være den nye Indiana Jones. Men det holdt ikke rigtig. Så droppede du universitetet. Og derefter lærerseminaret efter at have været der i et år. Og derefter . . .

Du formåede altid at få det til at lyde som velovervejede beslutninger fordi du ville satse på noget der var bedre. Kun alt for sent er det ved at gå op for dig, at DU ikke ved hvad du vil.

Lars og arbejdet

Lars har haft mange forskellige jobs. Fælles ved dem alle er, at de er relativt lavtlønnede, relativt kortvarige men alle indenfor en prestigefyldt branche. Som da han arbejdede på en meget fin restaurant (opvaske), på Politiken (telefonsælger) eller nu hos et berømt filmfirma (teknisk assistent). Altid en branche hvor Lars kan gøre sig lidt mere vigtig end han var (tjener, journalist, produktionsassistent f.eks.).

Lars ville pokkers gerne have et godt arbejde (hvad det så end er) hvor han tjente masser af penge, havde råd til at møde mennesker (piger) og til at købe alle de TING han så gerne vil have. Men han er ikke specielt klog, kreativ, idérig. Han har heller ikke noget videre drive til at køre sig frem. Lars er så småt begyndt at indse, at han er middelmådighed når det er værst. Og det gør pokkers ondt.

Lars og Vennerne

Hans venner har fået succes og er blevet lykkelige. Nikolaj har sit eget firma og kører rundt i en bil 500.000 kroner. Kasper er succesfuld forfatter. Beatrice musiker og sådan kunne man fortsætte. Lars hader at skjule hans fiasko, men han gør det. Han gør det med gode løgne. Så gode at han næsten selv tror på dem. Han ER næsten Produktionsassistent, når han er sammen med vennerne.

Engang var Lars altid glad og positiv, når han var sammen med sine venner. Nu begynder de mere og mere at minde ham om, hvor middelmådig han selv er. De minder ham om det faktum, at han ikke selv bliver til så meget som de gør. Og hvis han dog bare kunne være lykkelig alligevel.

Men det kan han IKKE. Når han ser Nikolaj i en Audi A6, så vil han OGSÅ have en Audi. Når han læser om Beatrice i avisen, vil han også være en berømt person. Når han ser Simon i avisen, vil han også være en skattet medarbejder i et prestigefirma. Han vil have det, fordi de andre har det. De skaber behovet i ham og behovet gør ham ulykkelig. De skal ikke se ned på ham. De må ikke vide, at han bare er middelmådig.

Dengang gjorde du hvad du kunne, for at de andre skulle lide dig. Du var der altid for de andre og var altid en god ven. Absurd nok kom det til at betyde, at du aldrig kom helt tæt på de andre. Hvor Nikolaj og Kristine blev venner og Simon og Kasper også delte et eller andet specielt, så kom du aldrig til at dele noget. Du var aldrig med i intrigerne, selv om du altid var med når de foregik. I tilbageblik kan du godt synes, at det var urimeligt at dine venner ikke synes at du var spændende, fordi du ikke var fucked up som de var. Fordi du ikke gav en masse problemer, fik du heller ikke opmærksomhed.

Lars og de andre

Simon

Du har altid haft det godt med Simon. Det har ikke gjort noget, at Simon er mere naturligt charmerende, for det er aldrig noget, han har ført sig frem med over for dig. Simon har talent, og det undrer dig ikke, at han er nået vidt. Du ville ønske, at han ville hjælpe dig til et job eller noget, men hvordan kan han, eller nogen af de andre, hjælpe dig, hvis de tror at du er en hot shot filmfyr. Men på den anden side, ville Simon eller Nikolaj give dig et job, hvis de vidste hvilken 'taber' du er.

Efter gymnasiet, da alle fik travlt med alt muligt, var det Simon der en gang i mellem ringede og spurgte om I skulle drikke en øl. Du har dog en nagende fornemmelse af, at han havde spurgt Nikolaj og måske Kristine, før han spurgte dig.

Nikolaj

Du har altid gerne villet leve op til Nikolaj og har både hadet og beundret ham for hans selvglade arrogance. Men du har ikke kunnet efterligne den, for du er flink og sød, og det er Nikolaj ikke. Du kan ikke lide, hvis folk ikke synes om dig. Nikolaj er ligeglad. Den eneste fiasko du har oplevet Nikolaj have, er det faktum, at han aldrig fik Beatrice. Ikke at du gjorde det, men du forsøgte heller ikke. Så længe man ikke forsøger, får man heller ikke nogen nederlag.

Kristine

Kristine var den søde pige i gruppen, og mindede nok på mange måder om dig. Hun førte sig heller ikke voldsomt frem, men var til gengæld heller ikke en nørd som Kasper. Du forsøgte aldrig på noget med Kristine. Ikke fordi du ikke havde lyst, men der er blot den måde som alle mænd begærer deres kvindelige venner på og betyder ikke noget.

Kristine var en smule kedelig. Det var aldrig hende der tog initiativ til noget. Hun fulgte altid bare trop. Det får dig til at tænke på de gange, hvor det er dig der har været midtpunkt og dig som har samlet banden. Der er faktisk ikke så mange af de gange. Det er faktisk meget sjældent.

Beatrice

Det irriterede dig faktisk en del, at både Nikolaj, Simon og Kasper rendte rundt og snuste Beatrice i røven som en flok sultne hanhunde. Det der irriterede dig var, at Beatrice kun gav de tre opmærksomhed. Hun synes kun mænd er interessante hvis de begærer hende. Det er fandeme lavt og sygt. Du som kunne lide hende som ven, men ikke ville bolle hende, blev ignoreret. Det irriterer dig også, at ingen af de andre har indset det. Hvis der er nogen du ikke har tilgivet for deres overfladiske behandling af dig, så er det Beatrice. Selvglade og selvtilfredse lille mær.

Kasper

Kasper er sgu ok og han skriver pokkers godt. I gymnasiet var det dig, der overtalte ham til at sende sit romanoplæg ind til et forlag. Han er godt nok lidt af en stille nørd, men det kan du godt lide. Du og Kasper har taget nogle meget lange snakke om det at være usikker på sig selv og sammenligne sig med andre. I snakkede om Kaspers håbløse forelskelse i Beatrice, om de andre og om kunsten at skrive.

Kasper var nok din tætteste ven dengang. I stod begge to lidt i skyggen af Nikolaj og Simon, der havde og kunne det hele, og holdt derfor sammen.

Oscar

Du savner Oscar. Han tog en gang i mellem fat i dig, og fortalte dig, hvad du gjorde forkert og rigtigt. Og det værste var, at han havde ret i det han sagde. Og han sagde det bare direkte, og det gjorde ikke noget. Han sagde de ting, som de andre ikke gjorde. Han gav dig ikke bare ret, men gennemskuede dig, når du havde brug for det. Han var stærkere end I andre. Stærkere end Nikolaj. Uafhængig og uforståelig. Oscar druknede en nat for længe siden i en brandert, der sandsynligvis var kombineret med stoffer. Det var hans egen skyld.

Lars og Ydret

Lars forstår at klæde sig, så han ser ud af noget. I fritiden går han ofte med rullekravesweater, brun habitjakke og slidte sorte jeans med et stort bælte. Han sko er sorte og blankpudsede. Han bruger en god del af sin sparsomme løn på tøj, men har alligevel ikke råd til at købe det han gerne vil. Hans jakke er Cessario og ikke Hugo Boss. Hans skjorte er fra Hennes og Mauritz og ikke Yves Saint Laurent.

Nu

- Hej, det er Lucy
- Ja goddag – Mit navn er . . . Lars . . .
- Goddag
- Ja . . . jeg har fået det her nummer af en ven . . . jeg har brug for en . . .
- Escort?
- Ja for Fanden udbryder du, og takker i dit stille sind Ole for at han ikke tog pis på dig.

- *Så har du ringet til det rigtige nummer. Hvad drejer det sig om.*
- *Jo, nu skal du høre . . .*

Du lægger røret på. Dit hjerte banker vildt og hurtigt. 10.000 kroner for satan da og du har ikke engang set et billede af hende. Du skal mødes med hende om to timer på en café og snakke detaljer. Hvis alt går vel har du den vildeste og smukkeste kæreste nytårsaften. En pige som både Nikolaj og Simon vil være misundelige på. Du kan lige høre dem. "Hvordan pokker har Lars scoret sådan en pige? Jeg forstår det ikke. Han må være meget sejere end vi har troet. Han er nok den vilde sexmaskine. Jeg fortryder, jeg har set ned på ham. Ja, mit syn på ham er også ændret. Lad os give ham et job i vores succesfulde firmaer"

Lars har et problem. Det tog ham 10 minutter at forelske sig hovedløst i Lucy. Hun har kort mørkt hår, solbrun med brune øjne. Store bryster og en sexet hæs stemme. Hun virkede slet ikke luder agtig eller dum, men var charmerende og forstående. Hun fortalte, at hun ikke havde noget imod at arbejde nytårsaften. Hun havde ikke en kæreste for tiden. Hun drak en dobbelt espresso. Besøget på cafeen var lækkert og Lars håbede hele tiden at nogen af hans venner kom forbi. Så heldig var han dog ikke.

Han skrev hende en check på 2000 kroner som et forskudsbeløb og fik en kvittering og det hele.

Lige nu. På vej til nytårsfest

Det er noget nær den bedste fornemmelse du længe har oplevet. Du sidder i en BMW til en halv million med en lækker pige ved siden af dig, der ser lige så dyr ud. Det kan godt være, at det er en illusion, og at du skal betale af på et banklån de næste to år, men den her oplevelse vil du holde fast i. I kører langs kysten på Mols og nærmer dig jer Kaspers forældre sommerhus hvor nytårsfesten skal afholdes.

(Den her oplevelse er hverdag for Nikolaj eller Simon. De har lækre biler og lækre piger. Til hverdag. Men du skubber det langt fra dig)

På bagsædet ligger der chokolade for 450 kroner. Nikolaj stod for at bestemme, hvad folk skulle have med, og i går besøgte du en eksklusiv forretning der solgte hjemmelavet chokolade med 78% indhold af kakao og med marcipan uden abrikoskerner. Kun mandler og sukker. Minimalistisk men stilfuldt og godt. De andre tror garanteret bare, at du har en æske Anthon Berg med. Ha, du har vel lært et og andet af at mænge dig med de smarte.

Du ved hvad du skal ønske til dette nytårsritual. Du har aldrig før ønsket at blive rig. Du har ønsket lykke for dig selv og dine venner, du har ønsket at din far måtte blive rask (hvad han blev) og du har ønsket alt muligt. Nu er det ved at være din tur.

- *Her er smukt, siger Lucy. Det er det første hun siger til dig, som ikke handler om hvordan I skal køre aftenen.*
- *Vi tog tit herud da vi var unge. Kaspers forældre boede her.*
- *I er sgu da stadig unge, griner Lucy.*
- *Du ved godt hvad jeg mener. Da vi gik i gymnasiet. Vi holdt et par sommerfester nede ved stranden.*
- *Det må have været fedt. Lucy smiler til dig og kigger ned på stranden og du sagtner farten.*
- *Det var det også, svarer du og mærker til din overraskelse at du får en klump i halsen over at mindes hvor glad du var dengang. Vi er der lige straks, siger du og sætter farten lidt op og ønsker at du var 12 år tilbage i tiden. En tid hvor hele dit liv ikke var en løgn.*

Simon, gymnasietiden

Livet er rock'n'roll. Det er kun dig selv der sætter grænserne. Og du sætter dem, hvor du har lyst.

Siden starten af folkeskolen har der aldrig været noget, som var for svært. Der har måske været udfordringer, men der har aldrig været noget, du ikke kunne klare. Du har aldrig prøvet at være den som blev holdt udenfor. Selv om du aldrig har prøvet at være ensom, så er det ikke engang noget du frygter. Du er jo cool. Hvorfor skulle du være ensom.

Attitude og et snert af oprør. Læderjakke og slidte grå Levi's. Intellektualisme og viden om sorte digtere. Pigerne falder for en fyr der kan recitere Strunge digte og fortælle om avantgardistiske kunsthver. En hårfin balance mellem at være oprigtig mørk og bare anstrengende. Du overtræder aldrig grænsen. Selvironi og naturlig charme redder dig. James Dean with a twist.

Der er ikke noget der kan ramme dig. Du lader alting prelle af med en smart kommentar.

Venner. Gymnasiet er noget andet end folkeskolen. Dengang var der kun Nikolaj. Nu er der blevet sorteret blandt eleverne, og udvalget i gymnasiet er større. Nu er der ligefrem mennesker, som måske er ligeså tjekkede og kølige som dig og Nikolaj. Mennesker du gerne vil være venner med.

Lykkelig sammen med vennerne. Samhørighed. Frihed. Styrke. I er alt og kan alt. Du havde aldrig troet at individuel styrke kom fra fællesskab.

- **Nikolaj:** Din gamle og elskede (tjekkede) ven fra gymnasiet.
- **Kasper:** Underlige og skøre forfatterskid.
- **Beatrice:** Den vildeste tøs man kan forestille sig og selvfølgelig din kæreste.
- **Lars:** Den flinke fyr der altid vil låne dig en tier.
- **Kristine:** Lange blond sag, der er sød og naiv på en alt for interessant måde.
- **Oscar:** Jeres leder og ubestridt den sejeste fyr du har mødt. Hvis du var til mænd, så havde du faldet for Oscar.

Simon, nutiden

Simon er 31 år. Han er reklamemand. Han skaffer millioner til firmaer der gerne vil have flere millioner. Han har smart tøj, job, bil og venner, det har han. Gamle venner fra gymnasiet. De bedste gamle venner. Man kunne endda sige at Simon har ret meget, men Simon er ikke lykkelig.

Gad vide hvordan du endte i den her situation. Logisk nok vil din hjerne godt fortælle dig, at det er fordi et møde blev aftalt mellem jeres firma og deres firma, og du tog en limousine taxa ind til city sammen med din chef. Men for pokker altså lige. Du er jo bare en udflippet ung fyr med skøre ideer. Hvordan kan du sidde sammen med fem jakkesæt der lytter til hvert af dine ord som var de guldorn. Hvorfor nikker de i samhörighed. Kan de ikke se at du er et fupnummer. Kan de ikke se, at du bare er Simon med en øl i hånden der danser vildt til et indie nummer og nyder livet, kan I ikke se . . .

. . . at I netop derfor kun bør satse på dansk producerede reklamer, der har selvironi og humor som tema. Netop på denne måde, ja faktisk kun på denne måde, kan I nå ud til de segmenter I vil ramme. Du lægger med et klask din rapport på det sorte glasbord (hvor 80'ere agtigt), og ser på jakkesættene, der hver sidder bladrer lidt formålsløst i din 26 sider gennemillustrerede rapport.

- *Gud Fader. Har I overhovedet læst den. Den har kostet jer 350.000 kroner, men I har sgu' ikke engang læst den, tænker du, mens du smiler selvsikkert til din chef. Han nikker.*

- *Jo, det var jo også noget hen i den retning, vi havde tænkt os, siger overjakkessættet.*

- *Det ved jeg glatnakke. Det var derfor jeg skrev det!, tænker du.*

- *Ja, det er entydigt hvad vores analyse viser, siger du og kigger på Squashen foran dig.*

Du mærker oprøret buldre i dig. Trangen til at rejse dig og spille pik på Squash flasken mens du råber, at den kan blive større endnu! Det her er ikke at være voksen. Hvordan blev du voksen. Det måtte sgu have sket en nat, hvor du sov rigtig tungt. Eller kom det snigende, når du ikke lagde mærke til det. Kom det luskende, da du lærte reklamefagets tricks, eller var det da du begyndte at aflyse aftaler fordi du havde overarbejde. Var det dengang da du en kort overgang fandt reklameverdenen udfordrende. Eller var det da du købte en bil til 300.000, hvilket er betragteligt under din årsløn, og troede at det var lykken? Eller var det dengang du spurgte dig selv . . .

- . . . *hvordan kan noget være så kedeligt, hvisker du til Lars der minutuøst tegner små ølflasker på forsiden af sin mappe. 'Hvis bare jeg havde bajere nok' står der.*

- *Det er fordi, du ikke slår din hjerne fra. Du skal bare lukke ned, så gør det slet ikke ondt, svarer Lars lakonisk og føjer endnu en flaske til rækken.*

- *Og så er det sgu nok ikke engang løgn, sukker du og forsøger at indstille dig på, at det Jørgensen fortæller er interessant. Dit blik glider i stedet rundt i klassen. Kristine sidder og undersøger sit hår for spaltede spidser og hiver de kasserede ud. Nikolaj ser ud, som om han hører noget musik der kun er i hans hoved. Beatrice sidder med et nodeark og ser ud til at koncentrere sig om alt andet end engelsk undervisning. Kasper har fået øje på noget ude på vejen, og selv herfra kan du se hans flakkende øjne zoome ind på et eller andet, kun han finder interessant.*

Jørgensen dybe stemmer virker pludseligt meget beroligende. Du hører ikke hvad han siger, da det går op for dig, at der ikke er en eneste forstyrrende lyd i lokalet. Ikke en raslen med papir, ikke en snøften eller højlydt vejtrækning. Forsigtigt ser du dig omkring og opdager . . . opdager at kun du ved det.

Du ønsker at dette øjeblik skal vare ved. Siddende her i en absurd rolig sammenhørighed med dine venner. Du elsker dem. Du elsker sgu selv Jørgensen i dette øjeblik. Intet kan ødelægge jer, intet kan forstyrre den eftermiddagsro der med guddommelig kraft har sænket sig over jer, dine tanker flyver af sted med lysets hast, intet kan forhindre at du begynder at se, indse mulighederne klarheden . . .

. . . døren glider op i slow motion og lyden af træ mod træ lyder voldsommere end nogen lyd du før har hørt. Alles blikke rettes op, magien forsvinder så hurtigt som den kom, lydene vender tilbage med hidsig kraft, Jørgensens stemme bliver atter til en lærers.

- Undskyld jeg kommer for sent hr. Jørgensen. Oscar dukker op i døren med hans lange frakke flagrende efter sig. Åbnede døren sig ikke flere sekunder før han nåede den? Oscar. En ven du ikke kan nå. Du er ikke klar over hvorfor du er så pokkers fascineret af ham. Om det er hans ro, hans kølighed, hans indsigt, hans underlige afklarede forhold til livet. Du mærker et kort øjeblik vrede over, at han bragte dig ud af den trancelignende tilstand, men glemmer det hurtigt igen og tænker ikke videre over de tanker, du var ved at nå frem til, i dette sjældne øjeblik. Og tænker i stedet på døren, der så ud til at åbne sig mindst to sekunder før Oscar overhovedet . . .

- og er jeg overbevist om, at vi kan nå til enighed om detaljerne i produktionen af fire spots af hver 30 sekunders varighed, der til sammen vil danne . . .

- . . . døren . . .

- Ja Simon?

- Ja? . . . Ja! Og de spots er døren til en forhøjelse af salgsintensiteten, forsøger du at redde den, mens du smiler til din chef, der nikker og fortsætter sin planlagte salgspitch.

Det er så pisse modstridende. Du har gjort som de sagde, men det er ikke det, du gør oprør imod. Du lider fordi du har lyst til at gå videre. Du har lyst til at få en kone. Du har lyst til at bruge dine mange penge på en familie. På et hus med have, veranda og en fucking HUND! Det er så pisse ynkeligt. Du er jo vild og ung. Hvad pokker er det for noget med at bygge bo. Det holder sgu da ikke. Bygge bo med Bibbi. Tag dig sammen.

Simon og vennerne

Simon mødte sine venner i gymnasiet, hvor de nærmest blev den familie, han aldrig rigtig synes han havde haft. De var altid sammen. Gennem tykt og tyndt. Var der overhovedet noget som sådan en gruppe ikke kunne klare? Dengang var de alle forvirrede unge, der ikke vidste hvad de ville. Eller var det måske kun Simon, der ikke vidste hvad han ville. Nu har de alle opnået deres drømme. De fandt ud af, hvad det var de ville, gik efter det og opnåede det. Hvorfor gjorde Simon ikke det. Hvorfor gjorde han ikke som de andre og spurgte sig selv, hvad det egentlig var at HAN ville. Hvad nu hvis han ville have været forfatter. Det var Kasper allerede. Så ville han have været en efterligner. Hvorfor var det lige Kasper der havde fortrinsret på det. Eller Nikolaj der blev computernørd. Simon synes også at computere er fede. Men Simon var altid sent ude, så hvorfor ikke blive reklamemand.

- det er sgu da for langt ude, ikke at vide spor om, hvad man vil, fastslår du og kaster en sten langt ud i vandet.

- Fuck dig! Jeg siger ikke, at jeg ikke ved hvad jeg vil, jeg siger bare, at jeg IKKE vil på uni. Kristine forsøger at få styr på sit lange hår der flyver omkring i blæsten. Nede ved stranden er Nikolaj og Beatrice ved at smide tøjet. De råber et eller andet om at bade,

men du hører ikke efter. Kasper sidder lidt derfra med en øl. Det går til din morskab op for dig, at han stirrer på Beatrice og har en ordentlig stådreng.

- Er det ok, at jeg ikke gider studere videre?

- Øhh, ja for Fanden. Klart nok er det det. Jeg synes måske bare, at det er en smule uansvarligt at sige fra allerede nu, siger du til Kristine og ved ikke helt, hvad det er du mener med det, men der sker jo nok et eller andet.

- Sige FRA? Hvad Fanden mener du med, at jeg siger fra? Kristines stemme hæver sig endnu en tand. Du smiler stille for dig selv over det prompte spørgsmål.

- Det er jo et spørgsmål om at tage et socialt ansvar og leve op til de forventninger der stilles til en, fortsætter du og indser at du er på dybt vand nu og kan på ingen måde selv stå inde for hvad du siger. Og så kigger du slet ikke på Kristine mens du snakker, men på Kasper der har blanke øjne mens han stirrer på Beatrices mørkt behårede skridt, mens hun endeligt smider trusserne som en højt betalt luder. Noget hun har gjort for dig så mange gange, noget hun har gjort for mange fyre. Nu også for Nikolaj og Kasper. Gad vide hvem der begærer din kæreste mest af de to.

Lussingen rammer dig - ikke for alvor hårdt - men du overraskes alligevel. Kristine har overtaget et kort øjeblik, da hun kaster sig over dig men hun underkaster sig villigt i under jeres korte slåskamp.

Simon og karrieren

Simon spiser de helt rigtige steder med de helt rigtige mennesker. Simons chef er 42, går med rullekrave sweater, har briller med tykt mørkt stel og kører den overdesignede Audi TT. Simon selv har ikke optjent anciennitet nok til at gå med rullekrave sweater, men briller har han. Hans Audi er heller ikke en TT men en A4. Han ville fandeme gerne have haft en mørk Audi A6, men den kostede lige på den gale side af 300.000.

Simon er noget så sjældent som en individualist der forstår at lege medløber på de rigtige tidspunkter, og det bringer ham langt. Først bildte Simon sig selv ind, at når han fik sit første job til over 20.000 om måneden ville han være lykkelig. Han fik 30 i stedet. Lykken kom i korte glimt, men forsvandt hurtigt. Så var det 35, så var det 40. Så var det et bedre kontor, så var det en ny lejlighed med udsigt over vandet. Korte glimt af tilfredsstillelse når kontrakten bliver underskrevet. En kort fornemmelse af at være rigtig voksen. Men pengene blev bare brugt på dyrere vaner, dyrere og lidt bedre lejligheder og dyre biler.

Simon og ydret

Simon er et af disse pokkers heldige mennesker der har sin egen stil. Han klæder sig som han har lyst til uden at tænke over det, og af en eller anden grund så virker det bare. Hans korte velsiddende brune hår var engang langt. Han klæder sig ofte i brune fløjlsbukser, lyse ruskindssko en skjorte og en sweater han lige faldt over i en hyggelig butik i Norge.

Simon og de andre

Kasper

Kasper er lidt af en underlig fisk. Han var lidt selvhøjtidelig i skolen med alt hans forfatterfis og tynde hornbriller, men det var også det ved ham, du godt kunne lide. Du var næsten misundelig på hans intellektuelle og følsomme nørdede facon. Da du snakkede med ham, og opdagede at han slet ikke var så dum, var du næsten beæret over, at han ville være venner med dig og de andre. Han havde det vidst på samme måde.

Det lader ikke til at gå Kasper så skide godt. Du besøgte hans forlag i forbindelse med en reklamekampagne og spurgte til den bog, han det sidste års tid har sagt var lige på trapperne. De forstod ingenting, og sagde at de havde opsagt samarbejdet med ham for tre år siden, da han ikke leverede de aftalte tekster. Ikke videre takfuldt at plapre ud med det, men sekretæren var vild efter dig og en tur i din Audi. Det er jo nok ikke noget du skal gubbe Kasper i hovedet med. Hvis han vil leve på en løgn, så må det sgu være hans sag . . . selv om der godt nok var dengang, han ordnede Beatrice kort tid efter, at du havde slået op med hende. Hey, det er selvfølgelig i orden, og det var dig der droppede hende, men alligevel . . .

Nikolaj

Dig og Nikolaj. Sådan var det i folkeskolen og sådan var det også i gymnasiet. I var tjekkede sammen, da resten af klassen var til røde dynejakker. I var Tekno da de andre var hvide handsker og electric boogie. I vidste også dengang, hvad der smart og hvad der var for taberne. Nikolaj har altid haft et behov for at vise, at han var bedre end dig. Det har ikke gået dig på. Det gælder ikke om at være bedst. Livet er ikke en konkurrence. Du tror nok, at Simon har haft noget af et problem med, at du var kærester med Beatrice. Han rendte selv i røven af hende, og Beatrice fortalte, at han prøvede at score hende, da I kom sammen. Nikolaj er bare skide usikker på sig selv. Det er sgu ok. Du springer op og falder ned på alle hans krumspring.

Nikolaj har et voksende IT firma og er blevet rig.

Lars

Lars har faktisk også altid været en af gutterne. Problemet med Lars må næsten være, at han er så pisseflink. Hvor du og Nikolaj altid rodede jer ud i problemer med piger og intriger og Kasper bare var underlig, så var Lars der altid og var altid parat til at mægle eller give en ret.

Dengang troede du, at det var fordi, Lars ikke havde nogen nosser, men måske var det faktisk bare fordi han er flink og er en pokkers god ven. Du har også kunnet mærke det senere, efter gymnasiet. Når du ringede til nogen af de andre, havde de aldrig tid til at drikke en øl eller mødes til en kop kaffe. Men Lars var altid på.

Du har været bekymret omkring Lars. Han virkede på et tidspunkt som en mand, der var gået i stå. Og du havde lidt dårlig samvittighed, for der er aldrig nogen af jer, der har hjulpet ham til at tage sig sammen. Han er gået fra den ene uddannelse til den anden, og I har altid bifaldet hans beslutninger. Ikke fordi, du troede han gjorde det rigtige, men fordi det var det nemmeste, at give ham ret.

Kristine

Kristine og dig var venner. Et eller andet var i hvert fald. Nogle gange troede folk måske at I var kærester, andre gange at I var søskende. En overgang var I meget sammen, men det var aldrig fysisk. I snakkede godt sammen på en nem og naturlig

måde. Du var lidt jaloux over at Nikolaj også blev gode venner med Kristine, og især gjorde det ondt, at Nikolaj fortalte Kristine ting, som han ikke fortalte dig. Det følte næsten som at miste dem begge to som bedste venner, men jalousien gik i sig selv. Dig og Kristine blev ved med at være venner. Hun fortalte dig sommetider om ting Nikolaj havde sagt. Om Nikolajs var følelser for dig som ven, som han havde svært ved at sige direkte til dig.

Kristine er blevet gift med en arkitekt med eget firma og hun arbejder i samme firma. Hun har fortalt dig, at hun er designer og tegner, og det passer udmærket med, at hun gerne ville være kunstner.

Beatrice

Fra første dag i gymnasiet havde du fornemmelsen at det skulle være jer to. Og det blev det også ganske hurtigt. Hvorfor Beatrice bollede udenom, fandt du aldrig ud af. Da Oscar havde afsløret hende, snakkede du ikke med hende i et par måneder. Det var aldrig sådan, at du droppede hende, men I gik ligesom begge to ud fra, at I ikke var kærester mere. Forholdet har siden da altid været lidt anstrengt, hvilket går dig på. Nu er det svært at snakke med Beatrice, for hun er blevet en halvberømt rockmusiker med bandet Coffee Shop. Du har svært ved at se hende som rockmusiker og det liv der følger. For dig vil hun nok altid være Beatrice fra gymnasiet.

Havde Beatrice i det mindste sagt undskyld eller forklaret sig . . . men det var hende der skulle have kommet til dig og ikke omvendt.

Oscar

Oscar lærte dig, at man kun skulle gøre det, som gjorde en lykkelig. Men inden han lærte dig, hvordan man gjorde dette, forsvandt han fra jer. Drukned i en brandert for længe siden. Han gjorde ikke sig selv lykkelig, men han kunne måske have lært dig, hvordan du blev lykkelig.

Nu

Hvordan du lige endte i den her situation har du igen svært ved at forstå. Ved siden af dig sidder en storbarmet, lyshåret pige først i tyverne og fortæller om hvordan hendes familie også kørte ture på landet. Big fucking surprise. Du nikker en gang i mellem og overvejer hvordan du kan fortælle hende, at du ikke vil være sammen med hende, og at alle landets familier for fanden har kørt ture på landet. Selvfølgelig uden at hun bliver ked af det.

"Fuck DIG Simon", tænker du til dig selv. Du ville gerne bolle hende. Mmmm, et lille tyveårigt tusebarn med stramme lår, lækker røv og store, sprængfarlige bryster. Det var helt i orden. Og du ville også gerne bolle hende, selv om du hurtigt kunne mærke, at hun ville mere og andet end bare sex. Det var så nemt. Hun ringede til dig. Hun gjorde sig til. Hun spredte ben på alle mulige måder. Og du tog for dig. Du købte varen og nu vil du ikke betale. Du er et svin. Et lusket og lavt svin der ikke har fortjent at få dig en kæreste du elsker. Du hader . . ."

- *Er der noget i vejen skat?*

- *Nej, jeg har bare fået noget i øjet. Du smiler hurtigt til hende. Hun smiler til dig, og et eller andet sted elsker du hende også. Men hvordan kan det være kærlighed, når du skammer dig over hende. Når du skammer dig, fordi hun taler lidt for højt eller roser maden selv om den ikke er perfekt. Hvis der ikke var andre mennesker i verden der skulle tages hensyn til, så ville du elske hende. Det er fordi der er noget i vejen med DIG, at du ikke kan elske hende.*

- *Vi er der lige straks, honey. Har du set vandet?*

- *Her er altså så smukt herude.*

- *Det er der sgu. Her er smukt honey.*

- *Tror du dine venner kan lide mig? Du kan høre nervøsiteten. Det er det, der har naget hende.*

- *Ja honey. Det tror jeg rent faktisk at de kan. Du hader dig selv for at vide, at Nikolaj straks vil gennemskue, at hun ikke er klog og smart. Du hader sig selv for at vide, at du hellere vil have Beatrice og at du frygter, at Nikolaj tager Beatrice.*

- *Elsker du mig?*

. . . .

- *Ja honey. Jeg elsker dig. Men du hader dig selv for at sige det, og trykker Audiens speeder lidt mere mod bunden.*

Du har taget en 21 års Highland Park Single Malt whisky med. Nikolaj har bedt folk om at tage forskellige ting med til festen. Så længe der er en god champagne er du sgu ligeglad, men denne whisky skal sgu nok imponere Nikolaj.